

370.73

๘๖ ๔๓๑ ๗

๕.๒

๖ 3

เปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครู หลักสูตร ป.ป.

และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู

ปีการศึกษา ๒๕๑๒

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

S 32๖84 ๕.๒

29884

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

.....*พณ ธีรพัสส*..... ประธาน

.....*ดร. วิมล*..... กรรมการ

.....*ดร. พงษ์*..... กรรมการ

๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงสุดแก่ อาจารย์ ดร.พนัส สะเพียรชัย รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท หลีกศิลา และอาจารย์สมจิต สมัตตพันธุ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จึงทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ ขอขอบคุณ คุณเพ็ญศรี ชีระวรพฤกษ์ และเพื่อนนิสิตทุกท่าน ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือในการวิจัย และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งต่อผู้วิจัยตลอดมา สำหรับข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากอาจารย์นิเทศน์ในวิทยาลัยครู และครูพี่เลี้ยงในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกรุณาตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ จึงขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

อนึ่ง ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มได้ทันเวลาก็ด้วยความช่วยเหลือในการพิมพ์ของ คุณบันเทิง จันทานนท์ และ คุณรัตนา พุกพูน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

นันทิยา ชุมชลา

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	คำนำ	๑
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๑
	สมมุติฐานในการค้นคว้า	๓
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๕
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	๕
๒	เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	๗
๓	วิธีดำเนินการ	๒๐
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
	การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย	๒๑
	การทดลองใช้แบบสอบถาม	๒๒
	การรวบรวมข้อมูล	๒๔
	การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	๒๕
๔	ผลการวิจัย	๒๘
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผล	๒๘
	การวิเคราะห์ผลในเรื่องความสามารถในการฝึกสอนแต่ละหมวด และ รวมทุกหมวดของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๐
	การวิเคราะห์ผลในเรื่องเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. แต่ละหมวดและรวมทุกหมวด	๓๖

การวิเคราะห์ผลในเรื่องสหสัมพันธ์ระหว่างหมวดของผลการฝึกสอนของ นักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๓
การวิเคราะห์ผลในเรื่องเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ ในหมวดย่อยของ ผลการฝึกสอนระหว่างนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๕

๕ บทขอ สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ	๔๑
บทขอ	๔๑
สรุปผล	๔๓
อภิปรายผล	๔๕
ขอเสนอแนะ	๔๗
บรรณานุกรม	๔๘
ภาคผนวก	๕๔

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ จำนวนอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงในกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ที่ได้รับการวัดผลการสอนจากอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา	๒๑
๒ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. จำแนกตามหมวดใหญ่ และโดยส่วนรวม	๓๑
๓ คาวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ๆ ของหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๓
๔ คาวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ๆ ของหมวดความสามารถทางด้านการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๔
๕ คาวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ๆ ของหมวดการใช้เทคโนโลยีการศึกษา ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๕
๖ คาวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดใหญ่ ๓ หมวดคือหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู หมวดความสามารถทางด้านการสอน หมวดการใช้เทคโนโลยีการศึกษา และผลการฝึกสอนโดยส่วนรวมของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.	๓๖
๗ คาสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้เทคโนโลยีการศึกษา ...	๓๗
๘ คาวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอน หมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้เทคโนโลยีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.	๔๐
๙ การอำนาจการจำแนกกลุ่มคะแนนสูง และคะแนนต่ำของแบบสอบถาม	๔๖

คำนำ

× ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศคือการพัฒนากำลังคน ประเทศจะพัฒนาบรรลุผลตามเป้าหมายได้เพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถ และคุณภาพของบุคคลภายในประเทศ ซึ่งหมายถึงระดับมาตรฐานการศึกษาของคนในชาตินั้นเอง สุกใจ เหลาสุนทร^๑ กล่าวว่า "...ประเทศที่ประชาชนมีการศึกษาดีและมีความสามารถในการผลิตได้ตามความต้องการย่อมจะก่อให้เกิดเสถียรภาพที่มั่นคง ..." นอกจากนี้การศึกษายังช่วยให้คนเฉลียวฉลาด รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์ เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคที่สามารถ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจอันเป็นปัจจัยในการพัฒนาค้นอื่น ๆ ต่อไป ปัจจุบันเป็นที่ประจักษ์ว่า การศึกษาของชาติกำลังขยายตัว เนื่องจากประชาชนมีความสนใจต่อการศึกษา ส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนมากขึ้น ตลอดจนการที่รัฐขยายการศึกษามากับออกเป็น ๗ ปี และการเพิ่มอัตราพลเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้จำนวนนักเรียนทุกระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา จากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ มีนักเรียนประถมศึกษาประมาณ ๔,๔๔๕,๐๐๐ คน คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ จะมีนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๖๖๓,๐๐๐ คน เฉลี่ยจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นประมาณปีละ ๒๕๐,๐๐๐ คน^๒ เพื่อให้การศึกษาอบรมเยาวชนเหล่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ควรคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของครู เพื่อให้มีครูที่และเหมาะสมกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาของเยาวชนในปัจจุบันจะเป็นเครื่องกำหนดความเจริญของประเทศชาติในอนาคต ดังนั้นครูทุกคนจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบ^๓ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้

^๑ สุกใจ เหลาสุนทร วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า ๑

^๒ บุญถิ่น อัตถากร เรื่อนารูของกรมการฝึกหัดครู หน้า ๒๓

^๓ กรมการฝึกหัดครู เรื่อนารูของกรมการฝึกหัดครู หน้า ๒.

ในวิทยาการสาขาต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นใหม่อย่างรวดเร็ว ครูจึงควรมีวิชาการสูงทั้งในวิชาสามัญ และวิชาการศึกษา และจะต้องมีศีลธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรมสูงควบคู่

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังแก้ปัญหาขาดแคลนครูโดยกรมการฝึกหัดครูซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตครูไคววงโครงการผลิตครูระดับประถมศึกษาให้ได้ปีละ ๑๐,๐๐๐ คน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๔ เป็นต้นไป^๕ นอกจากนี้ยังเปิดสอนหลักสูตรฝึกหัดครู ป.ป. เพิ่มขึ้นอีกหลักสูตรหนึ่ง เริ่มผลิตครู ป.ป. ตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ โครงการนี้จะผลิตครูประถมเพิ่มขึ้นได้อีกประมาณปีละ ๒,๐๐๐ คน ถึง ๒,๔๐๐ คน^๖

ตามโครงการผลิตครูประถมนี้ กรมการฝึกหัดครูมุ่งผลิตครู ป.ป. และ ป.กศ. ไปสอนในโรงเรียนประถมศึกษาโดยตรง ลักษณะของหลักสูตรทั้งสองประเภทพอสรุปได้ดังนี้

หลักสูตร ป.ป.^๗ รับผิดชอบมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเรียน ๑ ปี ๕๕ หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาสามัญ ๓๕ หน่วยกิต วิชาการศึกษา ๒๐ หน่วยกิต

หลักสูตร ป.กศ.^๘ รับผิดชอบมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียน ๒ ปี ๑๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาสามัญ ๗๕ หน่วยกิต วิชาพิเศษ ๓๕ หน่วยกิต และวิชาการศึกษา ๒๐ หน่วยกิต

^๕ สโรช บัวศรี "สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการทางด้านการศึกษาของประเทศไทย" การวางแผนการศึกษา หน้า ๑๒

^๕ บุญถิ่น อัตถากร ล.ค. หน้า ๑๔

^๖ กรมการฝึกหัดครู สรุปผลงานโดยสังเขปครบรอบ ๑๕ ปี ของกรมการฝึกหัดครู หน้า ๓๔

^๗ ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมการฝึกหัดครู หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมสำหรับผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช ๒๕๑๐ หน้า ๒ - ๓

^๘ ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมการฝึกหัดครู หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาพุทธศักราช ๒๕๐๘ หน้า. ๒

วิชาการศึกษาระดับหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. มีเนื้อหาวิชาและความมุ่งหมายในการสอนเหมือนกันทุกประการ ประกอบด้วยภาคทฤษฎี ๕ วิชา วิชา ๑๕ หน่วยกิต และภาคปฏิบัติ คือการฝึกสอนในโรงเรียนประถมศึกษา ๑ ภาคเรียน ๕ หน่วยกิต การฝึกสอนนี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการฝึกหัดครู เพราะเป็นประสบการณ์ตรงที่นักเรียนฝึกหัดครูจะได้มีโอกาสนำทฤษฎีทางวิชาการศึกษาไปทดลองปฏิบัติและได้เผชิญกับสภาพการณ์ที่เป็นจริงในห้องเรียนเพื่อหาความชำนาญก่อนออกเป็นครูประจำการ และยังเป็นโอกาสสุดท้ายที่จะปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครูอย่างแท้จริง ผลสัมฤทธิ์ทางการสอนของนักเรียนฝึกหัดครูจะเป็นสิ่งที่แสดงถึงคุณภาพของครูได้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า นักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งมีมาตรฐานทางวิชาชีพเท่ากัน แต่มีพื้นฐานความรู้ในวิชาสามัญและเวลาเรียนในหลักสูตรไม่เท่ากัน จะมีผลการฝึกสอนแตกต่างกันหรือไม่

๑. จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๑) คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู
- ๒) ความสามารถทางด้านการสอน
- ๓) การใช้ทฤษฎีการศึกษา

๒. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. โดยส่วนรวมในหมวดใหญ่และหมวดย่อย ดังนี้คือ

- ๑) คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู
 - ก. บุคลิกภาพในการเป็นครู
 - ข. บุคลิกภาพที่แสดงออกในห้องเรียน
 - ค. ทัศนคติต่องานอาชีพ
 - ง. มนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว
 - จ. ลักษณะนิสัยในการทำงาน

๒) ความสามารถทางด้านการสอน

- ก. ความรู้ทั่วไปและความรู้ในวิชาที่สอน
- ข. การเตรียมการสอน
- ค. การสอนและวิธีสอน
- ง. อุปกรณ์การสอนและการใช้อุปกรณ์
- จ. เสี่ยงและความสามารถในการใช้ภาษา

๓) การใช้ทฤษฎีการศึกษา

- ก. การศึกษาและเข้าใจเด็ก
- ข. การจัดชั้นเรียน
- ค. กิจกรรมในชั้นเรียน
- ง. วินัยและการปกครองชั้น
- จ. ความสามารถในการวัดผล

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนระหว่างคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.

๔. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนระหว่างหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอนและการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.

สมมติฐานในการค้นคว้า

๑. นักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสามารถในการฝึกสอนเป็นอย่างดีในหมวดต่าง ๆ กล่าวคือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษา

๒. ผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. โดยส่วนรวม ในหมวดใหญ่ และหมวดย่อย ไม่แตกต่างกัน

๓. ผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวด คือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสัมพันธ์กันสูง

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวดของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ไม่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อประเมินความแตกต่างในผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ.
๒. เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงงานด้านฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครูให้ดีขึ้น
๓. เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในหมวดวิชาการศึกษาระดับ ป.ป. และ ป.กศ. ให้สอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการสอนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงที่นิเทศการสอนทั้งนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ จากวิทยาลัยครู ๘ แห่ง ดังปรากฏในตาราง ๑. หน้า ๒๑ ข้อมูลที่ใช้เปรียบเทียบคือคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดผลการฝึกสอน ๓ หมวด คือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน การใช้ทฤษฎีการศึกษา โดยให้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงเป็นผู้วัดผลการฝึกสอนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ที่ตนเคยนิเทศการสอนสำหรับปีการศึกษา ๒๕๑๒

จำกัดความศัพท์เฉพาะ

๑. การฝึกสอนหมายถึง การปฏิบัติงานของนักเรียนฝึกหัดครู ซึ่งออกไปปฏิบัติหน้าที่ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นเวลา ๑ ภาคเรียน

๒. นักเรียนฝึกสอนหมายถึงนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ. ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ที่สถานศึกษาฝึกหัดครูส่งออกไปฝึกสอนในโรงเรียนประถมศึกษา

๓. นักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. หมายถึง นักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรประโยคครูประถม ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒ ที่เรียนตามหลักสูตร ป.ป.

๔. นักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. หมายถึงนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒ ที่เรียนตามหลักสูตร ป.กศ.

๕. อาจารย์นิเทศก์ หมายถึง อาจารย์ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ที่นิเทศการสอนทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ปีการศึกษา ๒๕๑๒

๖. ครูพี่เลี้ยง หมายถึง ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่ทางสถานศึกษานั้นจัดให้นิเทศการสอนทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ปีการศึกษา ๒๕๑๒.

เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ในวงการศึกษาดี้อาณาเขตผลทางการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ผลิผลนั้นจะเป็นทางดีหรือไม่ย่อมต้องอาศัยคุณภาพของครูที่ดีเป็นองค์ประกอบ ฮาร์ทเลย์^๑ กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีว่า จะต้องเป็นผู้ที่รู้ปัญหาทางจิตวิทยา ปรารถนา และได้รับการเตรียมตัวเป็นครูที่มีสมรรถภาพ

สมรรถภาพในการเป็นครูที่ต้องการนั้น ตามหลักสูตร ปรินซิพการศึกษามัธยมศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ไก่ขวางเกิดไวกังนี้^๒

ก. สามารถทำการสอนได้เป็นอย่างดีโดยรู้จัก

๑. ใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้

๒. ใช้หลักการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก

๓. ทำบรรยากาศให้เหมาะสมที่จะเกิดการเรียนรู้

๔. วางแผนสำหรับการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน

๕. ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

๖. ใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ เพื่อวัดผลการเรียนรู้และเพื่อการวิเคราะห์

และแก้ไข และรู้จักการวัดผลโดยทั่วไป

๗. ปกครองชั้น และบริหารงานชนิดต่าง ๆ ของชั้นได้อย่างเรียบร้อยและราบรื่น และปฏิบัติงานธุรการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

ข. สามารถอบรม แนะนำ และปกครองได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก

๑. หลักการที่ว่า ถ้าทุกคนสร้างคุณธรรม และหลักธรรมต่าง ๆ ไว้ประจำตัวได้แล้ว ก็ย่อมจะปกครองตนเองได้

^๑ Glenon, Vincent J., The Road Ahead in Teacher Education, p. 19.

^๒ วิทยาลัยวิชาการศึกษา หลักสูตร ปรินซิพการศึกษามัธยมศึกษา หน้า ๖ - ๘

๒. ใช้หลักการและวิธีการของการแนะแนว
๓. วิธีสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบิดามารดา และผู้ปกครอง
๔. ใช้ผลการวิจัย และผลการทดสอบต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการ

อบรม

- ค. สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก
 ๑. ร่วมในการวางแผนจัดทำ "กิจกรรมในหลักสูตร" หรือ "กิจกรรมรวมหลักสูตร" ชนิดต่าง ๆ
 ๒. รับหน้าที่และภาระในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นตามแผน
 ๓. รักษาสัมพันธภาพอันดีกับผู้ร่วมงานทั้งปวงของโรงเรียน
 - ง. สามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีและร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดี โดยรู้จัก
 ๑. ช่วยเหลือชุมชนในการแก้ปัญหาของชุมชนนั้น
 ๒. ทำให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียน และสนับสนุนชุมชนในทางที่เหมาะสม
 ๓. หาความร่วมมือและช่วยเหลือจากบิดามารดา ผู้ปกครอง
 ๔. หาคุศลและสิ่งต่าง ๆ ในชุมชนที่เป็นประโยชน์ในการสอน
 ๕. ร่วมมือกับทางราชการปรับปรุงชุมชน
 - จ. สามารถเป็นครูชั้นอาชีพ โดยรู้จัก
 ๑. เพิ่มพูนความรู้ใหม่ให้แก่อาริฟ โดยการเขียน การพูด การก่นว้า การวิจัย การเป็นสมาชิกที่ดีของสมาคม องค์การหรือสถาบันในทางการศึกษา
 ๒. ปักถือขนบธรรมเนียมของผู้เป็นครู และช่วยเหลือส่งเสริมเพื่อนครู
 ๓. ส่งเสริมตัวเองให้ก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ
 ๔. ช่วยเหลือแนะนำผู้ที่เข้ามาเป็นครูใหม่ และช่วยดูแลแนะนำความประพฤติมาเป็นนักเรียนฝึกสอนในโรงเรียนของตน
- โครว์^๓ ยังได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีไว้ดังนี้คือ

^๓ Crow, Lester D., and Crow, Alice, The Student Teacher in the Elementary School, p. 22 .

๑. ครูที่ดีต้องรู้สึกสนุกกับการสอน
๒. ครูที่ดีต้องมีสติปัญญาสูง มีไหวพริบดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
๓. ครูที่ดีต้องเป็นผู้ที่วางแผนการสอนในวิชาของคนอย่างละเอียดรอบคอบ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และเทคนิคหรือกลวิธีในการสอน

มัทนา ปิยะมาดา^๔ สำนวณคุณลักษณะของครูเพื่อหาคุณลักษณะที่ดีของครู โดยศึกษาครูในจังหวัดพระนครศรีบุรี ๑๔๐๖ คน เป็นชาย ๔๑๕ คน หญิง ๙๙๑ คน พบว่า คุณลักษณะของครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ๒ คุณลักษณะ คือ ด้านการสอนและควมมีเหตุผล อันดับรองลงมา ๕ คุณลักษณะคือ เมตตา กรุณา การให้คำแนะนำปรึกษากับนักเรียน ความยุติธรรม ซื่อตรง บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน และอีก ๒ คุณลักษณะสุดท้าย คือ คุณลักษณะส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน และให้อุปการะแก่นักเรียน

๖ คุณภาพทางการสอนของครูเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงมาก เพราะจะมีผลต่อการศึกษาของเด็ก จากการวิจัยของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก^๕ ได้ทำการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น สรุปผลการวิจัยในด้านความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้บริหารการศึกษา สำหรับส่วนที่เกี่ยวกับการที่นักเรียนสอบตกซ้ำชั้นเป็นจำนวนมากในแง่ที่เกี่ยวข้องกับตัวครูว่า เพราะจำนวนครูไม่พอกับจำนวนเด็ก ครูขาดความกระตือรือร้น ครูขาดความรู้ความชำนาญในการสอน และขาดวิธีวัดผลที่ดี เกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียนสอบตกซ้ำชั้นนี้เช่นเดียวกัน บุญดิน อัครถาวร^๖ มีความ

^๔ มัทนา ปิยะมาดา การสำวณคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีบุรี ปริทัศน์พจนาน
หน้า ๘๖ - ๑๐๐

^๕ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น
โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๐๒ หน้า ๑๔๕ - ๑๔๖

^๖ บุญดิน อัครถาวร การสร้างผู้นำของชนเพื่อกำลังอำนาจและความมั่นคงของชาติ
หน้า ๑๔ - ๒๓

เห็นว่า อาจมีสาเหตุมาจากหลายประการ คือ คุณภาพของคณาจารย์ จำนวนครูที่มีความรู้ความสามารถ และมีวุฒิ ผลการศึกษาเล่าเรียนของอนุชนยอมเป็นกระจกเงาแสดงคุณภาพของครู ในปัจจุบัน โลกยิ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ประเทศ จึงต้องการครูที่มีคุณภาพ ดังนั้น จะเห็นว่าคุณภาพการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนของเด็ก ไม่เกลียด และกริม^๗ กล่าวถึงลักษณะของผู้มีความสามารถในการสอนไว้ดังนี้

๑. มีความเข้าใจเรื่องความมุ่งหมายของการศึกษา
๒. มีความสามารถในการศึกษาเด็ก
๓. เข้าใจเรื่องความต้องการของเด็ก
๔. เข้าใจเรื่องราวของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่
๕. มีความสามารถในการเตรียมการสอน
๖. สามารถนำความรู้มาสอนนักเรียนระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เพื่อจะผลิตครูให้มีคุณภาพดี หลักสูตรการฝึกหัดครูจึงแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ ๆ คือ^๘ การให้การศึกษาทางความรู้ทางวิชาชีพ วิชาเฉพาะ และวิชาชีพ การให้การศึกษาทางความรู้ทางวิชาชีพแก่นักเรียนฝึกหัดครู ได้แก่ การศึกษาทางทฤษฎี คือ จัดให้เรียนวิชาการศึกษา และการศึกษาทางปฏิบัติ คือการฝึกสอน^๙ การฝึกสอนเป็นรายวิชาหนึ่งในหมวดวิชาการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกหัดครูทุกระดับ ใช้เวลา ๑ ภาคเรียน เพื่อดูแล^{๑๐} กล่าวถึงความมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ดังนี้คือ

๑. เพื่อเป็นที่เรียนรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับระเบียบประเพณี กฎต่าง ๆ ของ

^๗ Michaelis, and Grim, The Student Teacher in the Elementary School, pp. 2 - 10.

^๘ McMahon, Clara P., "Troposals for Preparation Past and Present," The Journal of Teacher Education, 17 : 61 - 73 March, 1963.

^๙ Stratemeyer, Florence D. and Lindsey, Margaret, Working with Student Teachers, p. 25.

^{๑๐} Furpel, David E., "Student Teaching," The Journal of Teacher Education, 18 : 20 - 24 Spring, 1967.

โรงเรียน และหลักสูตร

๒. เพื่อฝึกการนำทฤษฎีทางการสอนไปใช้

นอกจากนี้ยังกล่าวด้วยว่า การฝึกสอนจะเป็นไปได้ดีจะต้องมีอาจารย์ในเทศน์ที่มีความสามารถ จะสาธิตการสอนได้ดี มีเวลาไปนิเทศอย่างเพียงพอ มีความฉลาดหลักแหลมที่จะทำหน้าทีนี้เทศน์ได้

การฝึกสอนถือว่าเป็นประสบการณ์เพื่อเตรียมตัวครูให้มีความพร้อมและมีสมรรถภาพในการเป็นครู ตัวบุคคลที่ออกฝึกสอนเองมีส่วนสำคัญอย่างมากในการที่จะประสบความสำเร็จในการสอน ฮัลลิเวลล์^{๑๑} ได้กล่าวถึงการวิจัยของ เบอรี่และเพื่อน ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมตัวครูและความสำเร็จของผู้เริ่มเป็นครู ในรัฐฟลอริดา ซึ่งเป็นรัฐที่ไม่บังคับให้ครูเรียนวิชาการสอน โดยเปรียบเทียบความสำเร็จของครูประถมที่เรียนวิชาการสอนมากกว่า ๑ รายวิชา จำนวน ๒๑ คน กับผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชาการสอนจำนวน ๑๕ คน ใช้คะแนนจากแผนกทะเบียน การสังเกตและแบบวัดเทคนิคในการสอนเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลปรากฏว่า ครูที่ได้รับการเตรียม หรืออบรมเต็มที่จะมีความสำเร็จในทุก ๆ ด้านมากกว่าครูที่ไม่ได้รับการเตรียมเพื่อเป็นครู หรือได้รับการเตรียมน้อย เบอรี่ ยังสรุปว่า วิชาการสอนส่งผลต่อความสำเร็จในการสอนของครู โครว์^{๑๒} กล่าวถึง สิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการฝึกสอน ดังนี้

๑. เป็นผู้มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมดี
๒. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน และวิชาเฉพาะ
๓. มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
๔. มีความรู้ในวิชาชีพ และเทคนิคทางวิชาชีพ

^{๑๑} Halliwell, Joseph W., "A Review of the Research Comparing the Teaching Effectiveness of Elementary School Prepared in Intensive Teacher Training Programs and in the Regular Undergraduate Programs," The Journal of Teacher Education, 15 : 190 - 191 June, 1964.

^{๑๒} Crow, Lester D., and Crow, Alice, op. cit. p. 36.

โคฟ^{๑๓} ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของเกณฑ์ที่แท้จริงกับผลสำเร็จในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนที่วิทยาลัยคลาร์ก ๕๕ คน ซึ่งออกฝึกสอนในปีการศึกษา ๑๙๕๗ - ๑๙๕๘ โดยให้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงเป็นผู้วัดผลงานของนิสิตฝึกสอน ผลการวิจัยปรากฏว่าความสำเร็จในการฝึกสอนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ พื้นฐานทางวัฒนธรรม ความรู้ในเชิงวิชาการ ความรู้และความเข้าใจในตัวเด็ก

กิมเมล^{๑๔} ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัยของนิสิตฝึกสอน และความสำเร็จในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนของวิทยาลัยเทคนิค ๑๕๕ คน ชาย ๔๕ คน หญิง ๑๑๐ คน ออกฝึกสอนในระหว่างฤดูร้อน ปี ๑๙๖๔ โดยใช้แบบสอบถาม ๓ ชุด ๒ ชุดแรกให้นิสิตฝึกสอนเป็นผู้ตอบ ชุดที่ ๓ ให้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงเป็นผู้ตอบ สรุปเกี่ยวกับการประเมินผลฝึกสอน ดังนี้คือ ครูพี่เลี้ยงให้คะแนนสูงกว่าอาจารย์นิเทศ ทั้งอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงมีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า นิสิตฝึกสอนอ่อนในด้านการพูด ความรู้ในเนื้อหาวิชา และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการสอนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียน ผลการวิจัยนี้ยังสรุปว่า องค์ประกอบทางบุคลิกภาพมีส่วนสัมพันธ์กับความสำเร็จในการฝึกสอน และความสำเร็จทางการเรียนวิชาสามัญ ก่อนออกฝึกสอนสามารถคาดคะเนผลสำเร็จในการฝึกสอนได้

ออร์ท^{๑๕} ศึกษาเทคนิคบางประการที่ใช้ในการทำนายความสำเร็จของครู เพื่อศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ บุคลิกภาพและทัศนคติจะสามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกสอนหรือการ

^{๑๓} Dove, Pearlle C., "A Study of Relationship of Certain Criteria and Success in Student Teaching Program at Clark College," Dissertation Abstracts, 20 : 4042 April, 1960.

^{๑๔} Kimmel, Panze Butter, "Characteristics of Student Teaching," Dissertation Abstracts 10 : 5765 - 5766 April, 1965.

^{๑๕} Ort, Vergil K., "A Study of Some Techniques Used for Predicting the Success of Teachers," The Journal of Teacher Education, 15 : 67 - 70 March, 1964.

เป็นครูได้หรือไม่ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตปี ๔ ของมหาวิทยาลัยโบลิงกรีนสเตท จำนวน ๔๔๓ คน เมื่อนิสิตเหล่านี้ถูกเป็นครูก็ส่งแบบสอบถามให้ศึกษานิเทศก์ อาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารงานที่เกี่ยวข้องกับครูที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ประเมินผลการสอน สรุปผลได้ดังนี้

๑. มีตัวแปรหลายอย่างที่คุณได้ยากในการประเมินผลครู ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพ และทัศนคติของครู รวมทั้งความสำเร็จในการสอนของแต่ละบุคคลด้วย

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกสอนหรือการเป็นครูได้ เพราะนิสิตบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการต่ำ แต่ประสบความสำเร็จในการฝึกสอนดีมาก

๓. ผลที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพและทัศนคติในการศึกษารังนี้ไม่มีค่าพอจะคาดคะเนความสำเร็จในการเป็นครูได้

๔. การวัดผลการฝึกสอนโดยอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงมีความเชื่อมั่นพอที่จะทำนายความสำเร็จในการสอนของครูในอนาคตได้

๑๖ เมอร์ฟี ศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเตรียมการสอน ปัญหาที่พบเมื่อออกเป็นครูและการสอนที่นักเรียนได้รับก่อนออกเป็นครู ระหว่างบุคคล ๒ กลุ่มคือ กลุ่มครูประถม ซึ่งมีประกาศนียบัตรการสอนจำนวน ๘๕ คน กับกลุ่มครูที่อยู่ในโครงการสอบปีที่ ๕ จำนวน ๘๕ คน ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องประสบการณ์เตรียมเป็นครู ปัญหาที่พบเมื่อออกเป็นครู เขายังเสนอแนะว่า ควรจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมเป็นครูให้กับครูประถมที่ยังไม่ได้ปฏิบัติ

การฝึกสอน เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ในการเตรียมเป็นครู ความสำเร็จในการฝึกสอนจึงเป็นหลักฐานอย่างหนึ่งที่น่าจะเชื่อได้ว่า บุคคลนั้นควรเป็นครูที่หรือไม่ในอนาคต ทั้งนี้ทางสถาบันฝึกหัดครูจะต้องวางแผนงานในโครงการฝึกสอนให้รัดกุม การนิเทศการสอน และการวัดผลการ

ฝึกสอนต้องมีมาตรฐานที่ดี เพื่อให้เชื่อถือได้ องค์ประกอบที่จะช่วยให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพ ได้แก่ คุณลักษณะต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวของนักเรียนฝึกสอนเอง อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง และสภาพแวดล้อมในขณะฝึกสอน เฮนจัม^{๑๓} ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะทางบุคลิกภาพที่ช่วยให้การฝึกสอนมีประสิทธิภาพของนิสิตฝึกสอน ของมหาวิทยาลัย มินิโซตา จำนวน ๓๔ คน ซึ่งฝึกสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมที่ มินิอาโปลิส เซนต์ปอล และโรงเรียนในชนบท ๔๕ แห่ง โกบีให้คอมพิวเตอร์ Cattell's Sixteen Personality Factor Questionnaire (Form A & B)

เมื่อใกล้จะสิ้นสุดการสอน ปรากฏว่า บุคลิกภาพของนิสิตฝึกสอนมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการสอน สำหรับนิสิตฝึกหัดครูที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อันได้แก่ วุฒิมหาวิทยาลัย การแสดงออก ความมีสัมพันธภาพอันดี สามารถปรับตัวทางสังคมได้ สำหรับนิสิตฝึกสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการครูที่มีความรู้ดี และมีความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ

จิก ฤทธิไธสง^{๑๔} ได้สำรวจปัญหา และความต้องการของนักศึกษาฝึกสอนอันอาจมีส่วนสำคัญกับความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการฝึกสอน ของนักเรียน ป.กศ. ปีที่ ๒ ในสถาบันฝึกหัดครู ๔ แห่ง จำนวน ๔๐๘ คน ชาย ๒๓๖ คน หญิง ๑๗๒ คน ซึ่งฝึกสอนตามโครงการฝึกหัดครูชนบทในปีการศึกษา ๒๕๐๒ โกบีใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สรุปผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกสอนว่า ควรจัดให้มีการประเมินพิเศษเกี่ยวกับหลักสูตร แบบเรียน และหน้าที่ของนักเรียนฝึกสอนเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ก่อนออกฝึกสอน และนักเรียนฝึกสอนมีปัญหาอยู่มากในเรื่องเหล่านี้คือ ครูใหญ่และครูพี่เลี้ยงใช้แรงงานมากเกินไป อาจารย์นิเทศมีน้อย

๑๓

Henjum Arnold, "A Study of the Significance of Student Teacher's Personality Characteristics," The Journal of Teacher Education, 2 : 143 - 147 Summer, 1969.

๑๔

จิก ฤทธิไธสง การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาชีพทางการศึกษา ที่มีต่อการฝึกสอนตามโครงการฝึกหัดครูชนบท ปริทัศน์นิพนธ์ หน้า ๑๑๘ - ๑๒๒

ทำให้เห็นเหตุไม่ทั่วถึง อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงให้คำแนะนำควั่นกัน เป็นเหตุให้นักเรียนฝึกสอนไม่ทราบว่าจะปฏิบัติอย่างไรดี และให้ความเห็นว่าอาจารย์นิเทศควรเลือกจากบุคคลที่มีลักษณะดีหลายประการ เช่น มีความรู้ดี อารมณ์ดี อ่อนน้อม ใจกว้าง บุคลิกดี และไม่ยุ่งเกินไป

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงมีส่วนช่วยในการฝึกสอนพอสมควร สำเร็จอย่างมาก ละออ การอุปะวนิช^{๑๕} ได้ทำการศึกษาสภาพการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนสาขาประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่ออกฝึกสอนในภาคกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๑ สรุปผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและทัศนะของอาจารย์นิเทศว่า ปัญหาการฝึกสอนของนิสิตอยู่ที่ไม่ได้ออกตามวิชาเอกของตน และจำนวนอาจารย์นิเทศก็มีน้อย นอกจากนี้อาจารย์นิเทศยังเสนอความเห็นให้หมุนเวียนอาจารย์นิเทศทั่วไป ไปในเขตต่างๆ โรงเรียน ให้สัมนานิสิตก่อน และระหว่างฝึกสอน ให้ดำเนินการประเมินผลต่อเนื่องและร่วมมือกันทุกฝ่าย ในการนิเทศนิสิตและโรงเรียนควรมีมาตรฐานความเอาใจใส่ดูแลนิสิตอย่างใกล้ชิดในเรื่องต่าง ๆ ใกล้เกี่ยกัน และควรมอบความรับผิดชอบในการนิเทศการสอนให้ครูพี่เลี้ยงมากขึ้น

นอกจากหน้าที่ในการนิเทศการสอนแล้ว อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงยังมีหน้าที่ในการประเมินผลการฝึกสอนด้วย ผู้นิเทศทั้งสองฝ่ายควรมีหลักเกณฑ์ในการวัดผลไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ เพราะเป็นการวัดพฤติกรรมต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาที่ออกฝึกสอน ในเรื่องนี้ ไรค์^{๑๖} กล่าวว่า ควรวัดผลการสอนในหมวดใหญ่ ๆ ๒ หมวดคือ

^{๑๕} ละออ การอุปะวนิช สภาพการฝึกสอนของนิสิตสาขาประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ภาคกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๑

หน้า ๑๔๒ - ๑๔๓

^{๑๖} Rhodes, Fred G., Peckham, Dorothy R., "Evaluative Reports on Student Teachers," The Journal of Teacher Education, 6 : 520 - 521 December, 1960.

๑. คุณลักษณะทางบุคลิกภาพ ได้แก่

- ก. ความมั่นคงทางอารมณ์
- ข. สุขภาพทางร่างกาย
- ค. กิริยามารยาทและการรู้จักกาลเทศะ

๒. สมรรถภาพทางอาชีพ ได้แก่

- ก. ความสามารถในการเตรียมบทเรียนและกระตุ้นผู้เรียน
- ข. ความรู้และทักษะพื้นฐาน
- ค. การพัฒนาทางศีลธรรมจรรยา
- ง. ความสนใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

สตีปเปอร์ ๒๑ ให้ความเห็นว่าคุณที่เลี้ยงในฐานะเป็นผู้ร่วมงานใกล้ชิดกับนักเรียน

ฝึกสอน ควรวัดผลการสอนโดยพิจารณาแง่ต่าง ๆ ดังนี้

- ๑. บทบาทของนักเรียนฝึกสอนขณะอยู่ในห้องเรียน
- ๒. ความเจริญก้าวหน้าในกาต่าง ๆ ของนักเรียนฝึกสอนตลอดระยะเวลาที่

ออกฝึกสอน

๓. ความสามารถในการเป็นผู้นำของเด็ก สามารถเข้ากับเด็กได้ดี มีความรู้
ในเนื้อหาวิชาดี

๔. การนำประสบการณ์ในการฝึกสอนมาปรับปรุงในส่วนที่ตนเองยังบกพร่องอยู่
เมื่อผู้นิเทศวางแนวทางในการวัดผลแล้วสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงต่อไป คือเครื่องมือที่จะใช้

วัดผลการสอน สถาบันฝึกหัดครูแต่ละแห่งย่อมมีวิธีปฏิบัติ และเครื่องมือวัดผลที่แตกต่างกันไป

ตามสถานการณ์ของการฝึกสอนและระดับของนักเรียนฝึกสอน การวัดผลการสอนบางแห่งอาจทำ
ตลอดทุกชั่วโมงที่นักเรียนฝึกสอนเข้าสอน บางแห่งกำหนดให้มีการสอบสอน ๑ ถึง ๓ ครั้ง แล้ว
ถือเป็นเครื่องตัดสินผลการสอนเลย เครื่องมือที่ใช้วัดผลส่วนใหญ่เป็นการวัดพฤติกรรมออกมาตาม

ลำดับคุณภาพ รายละเอียดของพฤติกรรมที่จะวัดก็แตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องตัดสินว่านักเรียนฝึกสอนคนนั้นสอนดีหรือไม่ จึงควรมีการแก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มีนักการศึกษาหลายท่านได้พยายามออกแบบและปรับปรุงแบบวัดผลการสอน เพื่อให้ได้ผลยุติธรรมและเที่ยงตรงที่สุดดังเช่น สปราก^{๒๒} ทำแบบสอบถามวัดผลการสอนในปี ๑๙๑๓ แบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๔ หมวด คือ การเตรียมการสอน และทักษะในการสอน การควบคุมชั้น และบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอน แบบสอบถามนี้ก่อให้เกิดคุณค่าต่าง ๆ กล่าวคือ

๑. ช่วยวิเคราะห์หาจุดบกพร่องที่จำเป็นอันจะทำให้ประสบความสำเร็จในการสอน
๒. ช่วยให้ครูที่เล็งพิจารณาผลการสอนของนักเรียนฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ช่วยให้นักเรียนฝึกสอนพิจารณาค้นเองและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้
๔. ช่วยให้ทราบความเคยและชอบของนักเรียนฝึกสอน และปรับปรุงการนิเทศการสอนให้ดีขึ้น

ฮูม^{๒๓} ได้คิดแบบวัดผลการสอน โดยแบ่งคำถามออกเป็น ๔ หมวด คือ การเตรียมการสอน ทักษะในการสอน การจัดชั้นเรียน และบุคลิกภาพ โดยให้คะแนนเป็นมาตราส่วนค่าระดับ ตั้งแต่ A ถึง E แต่มิได้แสดงผลการค้นคว้าไว้

วิลสัน^{๒๔} ทำการสำรวจเครื่องมือ และวิธีการที่ใช้วัดผลการฝึกสอนที่แคลิฟอร์เนีย โดยส่งแบบสอบถามไปยังสถาบันฝึกหัดครูทุกแห่งในแคลิฟอร์เนีย สถาบันฝึกหัดครูส่วนใหญ่ตอบว่า

๒๒

Mead, A.R., Supervised Student Teaching, pp. 478 - 480.

๒๓

Ibid., pp. 494 - 495.

๒๔

Wilson, Danald E., "A Survey of Evaluation Instruments and Procedures Used in California Teacher Training Institution During the Directed Teaching Experience" Journal of Educational Research, 68 : 649 - 657 May, 1955.

ใช้แบบวัดผลการฝึกสอนเป็นแบบมาตราส่วนการระดับ (rating form) แยกจากแบบวัดผลครั้ง
สุดท้ายระหว่างการฝึกสอน และบอกว่าแบบวัดผลชนิดนี้เป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ บางวิทยาลัย
บอกว่ายังไม่พอใจแบบวัดผลที่ใช้อยู่ บางแห่งกำลังมีการปรับปรุงแบบวัดผลดังกล่าว มีสถาบัน
ฝึกหัดครู ๑๓ แห่ง วัดผลการสอนโดยรวมกันระหว่างนักเรียนฝึกสอน อาจารย์นิเทศและครู
พี่เลี้ยง อีก ๗ สถาบันเห็นว่า ควรวัดผลการสอนโดยอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงเท่านั้น ส่วน
ระยะเวลาในการวัดผลการสอนแปรเปลี่ยนไปในแต่ละวิทยาลัย มีความถี่ตั้งแต่ ๑ - ๕ ครั้ง
อัตราเฉลี่ยคือไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง และวิธีในการวัดผลทำเป็นกระบวนการต่อเนื่องมากกว่าจะใช้
เฉพาะแบบวัดผลมาตราส่วนการระดับเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบันทึกประวัติต่าง ๆ การสังเกต
รายงานความก้าวหน้า การสัมภาษณ์ งานที่กำหนดให้ทำ สิ่งเหล่านี้ถูกนำมาพิจารณาด้วย

สำหรับประสบการณ์ในการเตรียมเป็นครู และการฝึกสอนที่จัดอยู่ในสถาบันฝึกหัดครูของ
ประเทศไทย โดยเฉพาะนักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งนับว่ามีความมีการ
เตรียมตัวในทางวิชาชีพเท่าเทียมกันทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพียงแต่ระยะเวลาที่อยู่ในสถาบัน
ฝึกหัดครู และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนครูทั้งสองประเภทนี้เท่านั้นที่ไม่เท่าเทียมกัน ได้มีผู้ศึกษา
เปรียบเทียบคุณภาพทางวิชาชีพของครูทั้งสองประเภทนี้ โดยเพ็ญศรี วีระวรพฤษ ๒๕ ศึกษา
เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษานักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ.
ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในวิทยาลัยครู ๘ แห่ง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๓๓ คน
เป็นนักเรียน ป.ป. ๓๒๔ คน ป.กศ. ๘๘ คน ปรากฏผลสรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียน ป.ป. มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการศึกษา หมวดจิตวิทยา และ
พัฒนาการเด็ก กับหมวดหลักการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย มีความรู้ความเข้าใจหมวด
หลักการสอนและวิธีสอนสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย

๒๕

เพ็ญศรี วีระวรพฤษ "เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษานักเรียน

ฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒

๒. นักเรียน ป.๓. มีความรู้ความเข้าใจหมวดจิตวิทยา และพัฒนาการเด็ก กับหมวดหลักการศึกษาต่ำกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย มีความรู้ความเข้าใจหมวดหลักการสอน และวิธีสอนสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย

๓. ความรู้ความเข้าใจในหมวดวิชาการศึกษาแต่ละหมวด และรวมทุกหมวด ของ นักเรียน ป.๒. และ ป.๓. มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มไม่มากนัก

๔. นักเรียน ป.๒. มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการศึกษาแต่ละหมวด และรวมทุกหมวดดีกว่านักเรียน ป.๓. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ระหว่างหมวดจิตวิทยาและ พัฒนาการเด็กกับหมวดหลักการศึกษา และกับหมวดหลักการสอนและวิธีสอนของนักเรียน ป.๒. อยู่ในระดับต่ำ นักเรียน ป.๓. อยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๖. นักเรียน ป.๒. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจระหว่าง หมวดหลักการศึกษา กับหมวดหลักการสอนและวิธีสอนสูงกว่านักเรียน ป.๓. อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การฝึกสอนจะประสบผลสำเร็จย่อม ต้องมีองค์ประกอบดังนี้คือ

ก. ความรู้ในเชิงวิชาการและความรู้ทางวิชาชีพ

ข. บุคลิกภาพของตัวนักเรียนฝึกสอน

และ ค. ความรู้ความสามารถของอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยง และความสำเร็จ ในการฝึกสอนย่อมส่งผลไปถึงคุณภาพของครูในอนาคต เพราะเป็นการเตรียมตัวปฏิบัติหน้าที่ครู อย่างแท้จริง ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาว่า ระหว่างนักเรียนฝึกหัดครู ป.๒. และ ป.๓. ซึ่งได้รับการเตรียมตัวในทางวิชาชีพเท่าเทียมกันแต่ใช้เวลาในการศึกษาอบรมไม่เท่ากัน จะมีผลการสอน แตกต่างกันหรือไม่.

วิธีดำเนินการ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
เป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
๓. การทดลองใช้แบบสอบถาม
๔. การรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ อาจารย์นิเทศ และครูพี่เลี้ยงที่นิเทศการสอน
ทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งออกฝึกสอนในภาคที่ ๒ และที่ ๓ ของปีการศึกษา
๒๕๑๒

จำนวนอาจารย์นิเทศ และครูพี่เลี้ยงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๔๒๓ คน วัตถุประสงค์การ
สอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. ๔๒๓ คน ป.กศ. ๔๒๓ คน ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ๘ แห่ง
ดังรายละเอียดในตาราง ๑. ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑. จำนวนอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงในกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนนักเรียน
ฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ที่ได้รับการพัฒนาการสอนจากอาจารย์นิเทศก์
และครูพี่เลี้ยงในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับที่	สถานศึกษา	จำนวน อาจารย์ นิเทศก์	จำนวน ครู พี่เลี้ยง	รวม	จำนวน นักเรียน ป.ป.	จำนวน นักเรียน ป.กศ.	รวม
๑	วิทยาลัยครูเชียงใหม่	๓	๕๘	๖๑	๖๑	๖๑	๑๓๐
๒	วิทยาลัยครูนครราชสีมา	๒	๕๑	๕๓	๕๓	๕๓	๑๑๔
๓	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๒	๑๕	๒๑	๒๑	๒๑	๔๒
๔	วิทยาลัยครูเพชรบุรี	๑๑	๒๔	๓๕	๓๕	๓๕	๑๕๐
๕	วิทยาลัยครูเทพสตรี	๒	๒๔	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐
๖	วิทยาลัยครูสงขลา	๕	๒๐	๒๕	๒๕	๒๕	๑๓๐
๗	วิทยาลัยครูสวนสุนันทา	๒	๓๒	๓๔	๓๔	๓๔	๖๘
๘	วิทยาลัยครูอยุธยา	๕	๓๑	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐
	รวม	๔๘	๓๓๕	๔๐๓	๔๐๓	๔๐๓	๘๐๖

๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษารายวิชาการการศึกษาที่ ๑๐ คือการฝึกสอนในหลักสูตรวิชาการศึกษานอง
นักเรียน ป.กศ. พุทธศักราช ๒๕๐๘ และหลักสูตรวิชาการศึกษานองนักเรียน ป.ป. พุทธศักราช
๒๕๑๐ เพื่อทราบรายละเอียดในการจัดโครงการฝึกสอนของการฝึกหัดครูระดับนี้ และคุณภาพ
มุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการฝึกสอน.

หลังจากศึกษารายละเอียด รวบรวมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันฝึกหัดครูจัดให้ นักเรียนฝึกสอนรับผิดชอบในขณะออกฝึกสอนทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามเพื่อวัดผลการฝึกสอนเป็นแบบมาตราส่วนการะดับ ๕ คา โดยดัดแปลงจากแบบสอบถามวัดผลการฝึกสอนสำหรับนักเรียนฝึกสอนของแมช^๑ และอาศัยเทียบเคียงจากเกณฑ์การวัดผลการฝึกสอนของสถานศึกษาฝึกหัดครูหลายแห่งทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นแบบวัดผลฝึกสอนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ผู้จะตอบแบบสอบถามฉบับนี้^๒ ใดต้องเป็นอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงที่นิเทศการสอนทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งฝึกสอนในระยะเวลาเดียวกันและในระดับชั้นเดียวกัน แบบสอบถามนี้มีข้อความทั้งหมด ๒๐ ข้อ แบ่งออกเป็น ๓ หมวดใหญ่ ๆ ดังนี้

๑. คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ๒๐ ข้อ
๒. ความสามารถทางด้านการสอน ๒๓ ข้อ
๓. การใช้ทฤษฎีการศึกษา ๑๙ ข้อ

รายละเอียดของแบบสอบถามดังแสดงไว้ในภาคผนวก ข.

๓. การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

- ๓.๑ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงที่นิเทศการสอนนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ของวิทยาลัยครูเพชรบุรี ซึ่งมีนักเรียนออกฝึกสอนในภาคกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๒ จำนวน ๑๕๐ คน เป็นนักเรียน ป.ป. ๘๐ คน ป.กศ. ๗๐ คน ได้ข้อมูลจากอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงทั้งสิ้น ๙๓ ชุด
- ๓.๒ ตรวจสอบแบบสอบถามแต่ละฉบับโดยให้คะแนนแทนลำดับคุณภาพดังนี้ คือ

^๑ Burton, Willian H., and Bruockner, Leo J., Supervision A Social Process, pr. 344 - 345.

คิเปี่ยม	=	๕
คณ	=	๔
ปานกลาง	=	๓
↓		
วอน	=	๒
↓		
วอนมาก	=	๑

แล้วรวมคะแนนแต่ละหมวดและคะแนนรวมทั้งหมด ต่อจากนั้น เรียงแบบสอบถามตามลำดับคะแนน จากสูงมาหาค่า

๓.๓ วิเคราะห์แบบสอบถาม เพื่อ

ก. หาอำนาจการจำแนกของแบบสอบถาม โดยเลือกเอาข้อมูลจาก กลุ่มคะแนนสูง ๒๕ เปอร์เซนต์บนและกลุ่มคะแนนต่ำ ๒๕ เปอร์เซนต์กลาง อย่างละ ๑๔ ชุด

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{\sum(\bar{x}_H - \bar{X}_H)^2 + \sum(x_L - \bar{X}_L)^2}{n(n-1)}}$$

ในที่นี้ t = ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละขอ

$\bar{X}_H$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง

$\bar{X}_L$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนต่ำ

$\bar{x}_H$ = คะแนนรวมของคนที่ในกลุ่มคะแนนสูง

x_L = คะแนนรวมของคนที่ในกลุ่มคะแนนต่ำ

n = จำนวนคนทั้งหมด

เมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามแต่ละขอแล้ว ปรากฏว่ามีอำนาจการจำแนกสูง ใช้ได้หมด ทุกข้อที่มีค่าสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑ (ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง ๕. ภาคผนวก ก.)

ข. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๒๐ ข้อ โดยใช้สูตร คูณเคอร์
 ริชาร์ดสัน ที่ ๒๑ .. คำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร

๓

$$rel = \frac{ns - M(n - M)}{ns^2}$$

rel = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถาม

s = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม

M = ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่น ๐.๘๐

๔. การรวบรวมข้อมูล

๔.๑ นำแบบสอบถามที่วิเคราะห์แล้วส่งทางไปรษณีย์ไปยังสถานศึกษาฝึกหัดครูใน
 ส่วนภูมิภาค ๒ แห่ง ให้เพื่อนในวิทยาลัยครูแห่งนั้นช่วยเหลือในการแจกและรวบรวมแบบสอบถาม
 สำหรับวิทยาลัยครูอีก ๒ แห่งในส่วนกลาง ผู้วิจัยได้ไปติดต่อกับอาจารย์ที่ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่าย
 นิเทศการสอนควบคุมตนเองเพื่อขอให้ช่วยแจกและรวบรวมแบบสอบถามให้

๔.๒ แบบสอบถามทั้งหมด ๒๕๐ ฉบับ ได้รับคืนทั้งสิ้น ๒๐๒ ฉบับ เป็นแบบสอบถาม
 ที่สมบูรณ์ใช้ได้ ๑๗๗ ฉบับ นำมาตรวจและให้คะแนนแต่ละฉบับ โดยใช้คะแนนแทนลำดับคุณภาพ
 จากสูงมาต่ำ คือ ดีเยี่ยม = ๕ ดี = ๔ ปานกลาง = ๓ อ่อน = ๒
 อ่อนมาก = ๑ รวมคะแนนในแต่ละหมวดย่อย หมวดใหญ่ และคะแนนรวมของแบบสอบถาม
 ทุกชุด.

๕. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำมาใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสถิติ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ค่าเฉลี่ย (Mean)

เป็นการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละหมวด และคะแนนรวม โดย

ใช้สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทนผลรวมของคะแนน
 N แทนจำนวนผู้ให้ผล

๕.๒ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เป็นการหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในแต่ละหมวดและคะแนนรวม เพื่อบอกถึงปริมาณการกระจายของคะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานคำนวณจากสูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\bar{X})^2}$$

เมื่อ S แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย
 N แทนจำนวนคน

๕.๓ ค่าวิกฤต (Critical Ratio)

เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการฝึกสอนแต่ละหมวด ค่าเกณฑ์ค่าวิกฤต
 โดยใช้สูตร

^๕ Garrett, Henry E., Elementary Statistics, p. 23.

^๕ Ibid., p. 53..

๖

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ Z แทนค่าวิกฤต
 $\bar{X}_1$ แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ ๑
 $\bar{X}_2$ แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ ๒
 S_1 แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ ๑
 S_2 แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ ๒
 n_1 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๑
 n_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๒

๕.๔ สหสัมพันธ์ (Correlation)

เพื่อหาสหสัมพันธ์ระหว่างหมวดทั้ง ๓ ของผลการฝึกสอน คือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอนและการใช้ทฤษฎีการศึกษา โดยผู้สูตร

$$r = \frac{N (\sum XY) - (\sum X) (\sum Y)}{\sqrt{N (\sum X^2) - (\sum X)^2} \cdot \sqrt{N (\sum Y^2) - (\sum Y)^2}}$$

เมื่อ r แทนค่าสหสัมพันธ์
 N แทนจำนวนคน

^๖ Freud, John E., Modern Elementary Statistics, p. 255.

^๗ Ibid., p. 355.

ΣX แทนผลรวมของคะแนนในหมวดที่ ๑
 ΣX^2 แทนผลรวมกำลังสองของคะแนนในหมวดที่ ๑
 ΣY แทนผลรวมของคะแนนในหมวดที่ ๒
 ΣY^2 แทนผลรวมกำลังสองของคะแนนในหมวดที่ ๒
 ΣXY แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนในหมวดที่ ๑ และ
 คะแนนในหมวดที่ ๒

๕.๕ การวิฤตเพื่อเปรียบเทียบสหสัมพันธ์

โคบีโชสูตร

$$Z = \frac{Z'_1 - Z'_2}{\sqrt{(Z'_1 - Z'_2)}}$$

เมื่อ

Z

แทนการวิฤต

Z'_1

แทนค่าที่ได้จากการเปลี่ยนค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ ๑

Z'_2

แทนค่าที่ได้จากการเปลี่ยนค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มที่ ๒

$\sqrt{(Z'_1 - Z'_2)}$

แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) ของ $Z'_1 - Z'_2$

๕.๖ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error)

เพื่อนำไปใช้ในการเปรียบเทียบสหสัมพันธ์

$$\sqrt{(Z'_1 - Z'_2)} = \sqrt{\frac{1}{n_1 - 3} + \frac{1}{n_2 - 3}}$$

^๕ Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research, p. 132.

^๖ Ibid., p. 131.

เมื่อ $(z_1^* - z_2^*)$ แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
 n_1 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๑
 n_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๒

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

บทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความสามารถในการฝึกสอนแต่ละหมวดและรวมทุกหมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.
๒. เปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดย่อย หมวดใหญ่ และรวมทุกหมวด
๓. สหสัมพันธ์ระหว่างหมวดทั้งสามของผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.
๔. เปรียบเทียบสหสัมพันธ์ในหมวดทั้งสามของผลการฝึกสอนระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการแปลผล

N_1	แทนจำนวนนักเรียน ป.ป.
N_2	แทนจำนวนนักเรียน ป.กศ.
S_1^2	แทนความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนจากนักเรียน ป.ป.
S_2^2	แทนความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนจากนักเรียน ป.กศ.
$\bar{X}_1$	แทนค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนนักเรียน ป.ป.
$\bar{X}_2$	แทนค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนนักเรียน ป.กศ.
$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) ของคะแนน $\bar{X}_1 - \bar{X}_2$
Z	แทนค่าวิกฤต (Critical ratio)
X	แทนคะแนนหมวดก่อกำหนดที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู

Y แทนคะแนนความสามารถทางด้านการสอน

Z แทนคะแนนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการศึกษา

S แทนความ เบี่ยง เบี่ยงมาตรฐาน

r_1 แทนค่าสหสัมพันธ์ของนักเรียน ป.ป.

r_2 แทนค่าสหสัมพันธ์ของนักเรียน ป.กศ.

z'_1 แทนค่าที่ได้จากการเปลี่ยน r_1

z'_2 แทนค่าที่ได้จากการเปลี่ยน r_2

$z'_1 - z'_2$ แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่า $z'_1 - z'_2$

๑. การวิเคราะห์ผลในเรื่องความสามารถในการฝึกสอนแต่ละหมวดและรวมทุกหมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยง เบี่ยงมาตรฐาน

เพื่อประมาณความสามารถในการฝึกสอนแต่ละหมวด และรวมทุกหมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. โดยเฉลี่ย และประมาณลักษณะการกระจายของคะแนน เพื่อเปรียบเทียบนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มว่ามีความสามารถในการสอนใกล้เคียงหรือแตกต่างกัน พิจารณารายข้างล่างนี้

ตาราง ๒. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. จำแนกตามหมวดใหญ่ ๓ หมวด และโดยส่วนรวม

หมวด	คะแนนเต็ม	ป.ป.			ป.กศ.		
		N_1	$\bar{X}_1$	S_1	N_2	$\bar{X}_2$	S_2
๑. คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู	๑๐๐	๔๒๗	๗๖.๕๒	๘.๘๘	๔๒๗	๗๗.๑๒	๘.๐๕
๒. ความสามารถทางการสอน	๑๑๕	๔๒๗	๘๓.๕๑	๑๐.๘๗	๔๒๗	๘๔.๙๒	๙.๙๗
๓. การใช้ทฤษฎีการศึกษา	๘๕	๔๒๗	๖๑.๐๐	๘.๑๒	๔๒๗	๖๒.๐๐	๘.๕๕
รวมทั้ง ๓ หมวด	๓๐๐	๔๒๗	๗๓.๑๖	๑๔.๘๘	๔๒๗	๗๓.๖๖	๑๓.๘๑

จากข้อมูลในตารางปรากฏว่า

ก. หมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู นักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มโดยเฉลี่ยแล้วมีความสามารถในการฝึกสอนหมวดนี้สูงกวาระดับปานกลางมาก และนักเรียนฝึกสอนแต่ละกลุ่มต่างก็มีความสามารถไม่แตกต่างกันมากนัก

ข. หมวดความสามารถทางการสอน นักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสามารถในการฝึกสอนหมวดนี้สูงกวาระดับปานกลางมาก นักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียน ป.กศ. มีแนวโน้มที่จะมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความสามารถในการฝึกสอนหมวดนี้ใกล้เคียงกันมากกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป.

ก. หมวดการไร้ทุญ่การศึกษ นักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสามารถในการฝึกสอนหมวดนี้สูงกว่าระดับปานกลางมาก ความสามารถของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกันมากนัก

ง. รวมทุกหมวด นักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มโดยเฉลี่ยแล้วมีผลการฝึกสอนสูงกว่าระดับปานกลางมาก นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ทำคะแนนได้สูงกว่า แสดงว่ามีความสามารถในการสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. และความแตกต่างภายในกลุ่มนี้ นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีความแตกต่างภายในกลุ่มพอสมควร นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความแตกต่างภายในกลุ่มไม่มากนัก

๒. การวิเคราะห์ในเรือง เปรียบ เทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แต่ละหมวด และรวมทุกหมวด

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดย่อย ๆ หมวดใหญ่ และรวมทุกหมวด ไม่มีความแตกต่างกัน พิจารณาตารางข้างล่างต่อไปนี้

ตาราง ๓. ค่าวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อยของนักเรียน
ฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

๑. หมวดคุณลักษณะที่เหมาะสม ของผู้ที่จะเป็นครู	ป.ป.			ป.กศ.			$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
	N_1	$\bar{X}_1$	S_1	N_2	$\bar{X}_2$	S_2		
ก. บุคลิกภาพในการเป็นครู	๔๒	๑๖.๔๒	๑.๙๒	๔๒	๑๖.๓๐	๑.๖๖	.๑๒๒	.๙๘
ข. บุคลิกภาพที่แสดงออกใน ห้องเรียน	๔๒	๑๔.๕๙	๒.๒๓	๔๒	๑๔.๘๙	๒.๒๑	.๑๕๑	* ๑.๙๙
ค. ทักษะจิตของงานอาชีพครู	๔๒	๑๕.๐๖	๒.๓๔	๔๒	๑๕.๑๖	๒.๐๙	.๑๕๑	.๖๖
ง. มนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว	๔๒	๑๕.๓๐	๒.๑๔	๔๒	๑๕.๕๗	๑.๙๒	.๑๓๘	๑.๒๒
จ. ลักษณะนิสัยในการทำงาน	๔๒	๑๕.๕๒	๒.๒๓	๔๒	๑๕.๑๓	๒.๑๗	.๑๕๓	* ๒.๑๔

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

ผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดย่อย ก. ง. และ จ. มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ข. และ ค. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

นั่นคือนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านบุคลิกภาพในการเป็นครู ทักษะจิตของงานอาชีพครู มนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว ใกล้เคียงกัน ส่วนผลการฝึกสอนในด้านบุคลิกภาพที่แสดงออกในห้องเรียน และลักษณะนิสัยในการทำงานของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความสามารถทางด้านบุคลิกภาพที่แสดงออกในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ส่วนผลการฝึกสอนในด้านลักษณะนิสัยในการทำงานของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. สูงกว่า ป.กศ.

ตาราง ๔. การวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อยของนักเรียน
ฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

๒. หมวดความสามารถ ทางการสอน	ป.ป.			ป.กศ.			$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
	N_1	$\bar{X}_1$	S_1	N_2	$\bar{X}_2$	S_2		
ก. ความรู้ทั่วไปและความรู้ ในวิชาชีพสอน	๔๒๗	๑๕.๐๐	๑.๕๕	๔๒๗	๑๕.๘๖	๑.๘๕	.๑๓๑	๑.๑๑
ข. การเตรียมการสอน	๔๒๗	๑๕.๘๔	๒.๑๕	๔๒๗	๑๕.๕๓	๒.๐๗	.๑๕๕	๒.๐๖ *
ค. การสอนและวิธีสอน	๔๒๗	๒๔.๕๐	๔.๐๐	๔๒๗	๒๔.๐๐	๓.๘๒	.๒๖๗	๒.๒๒ *
ง. อุปกรณ์การสอนและการ ใช้อุปกรณ์	๔๒๗	๑๔.๐๓	๒.๗๗	๔๒๗	๑๔.๓๕	๒.๑๔	.๑๕๒	๒.๑๓ *
จ. เสียงและความสามารถในการ ใช้ภาษา	๔๒๗	๑๑.๐๔	๑.๗๓	๔๒๗	๑๑.๓๓	๑.๖๖	.๑๑๖	๒.๔๑ *

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

ผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ก. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ข. ค. และ ง. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และผลการฝึกสอนในหมวดย่อย จ. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

นั่นคือนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านความรู้ทั่วไป และ ความรู้ในวิชาชีพสอนไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการฝึกสอนในด้านการเตรียมการสอนระหว่างนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนฝึกสอน ป.ป.

มีผลการฝึกสอนทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียน ป.กศ. ผลการฝึกสอนในด้านการสอนและวิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการใช้อุปกรณ์ เสียง และความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนฝึกสอน ทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในหน่วยย่อยทั้งค่าสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป.

ตาราง ๕. ค่าวิกฤตเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหน่วยย่อยของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

๓. หน่วยการใช้ทฤษฎีการศึกษา	ป.ป.			ป.กศ.			$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
	N_1	$\bar{X}_1$	S_1	N_2	$\bar{X}_2$	S_2		
ก. การศึกษาและเข้าใจเด็ก	๔๓	๑๔.๒๒	๒.๑๖	๔๓	๑๔.๓๕	๒.๑๑	.๑๔๕	.๘๙๑
ข. การจัดชั้นเรียน	๔๓	๑๐.๕๕	๑.๘๘	๔๓	๑๐.๘๖	๑.๙๑	.๑๒๕	๒.๔๐*
ค. กิจกรรมในชั้นเรียน	๔๓	๑๐.๕๐	๑.๗๓	๔๓	๑๐.๖๒	๑.๗๐	.๑๑๖	๑.๐๓
ง. วินัยและการปกครองชั้น	๔๓	๑๑.๐๐	๑.๗๕	๔๓	๑๐.๗๖	๑.๗๗	.๑๒๑	๒.๐๐*
จ. ความสามารถในการวัดผล	๔๓	๑๔.๕๕	๒.๐๘	๔๓	๑๔.๔๔	๒.๐๖	.๑๔๔	๑.๐๔

จากตารางข้างบนนี้ปรากฏว่า

ผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหน่วยย่อย ก. ค. และ จ. มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการฝึกสอนในหน่วยย่อย ข. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และผลการฝึกสอนในหน่วยย่อย ง. ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เช่นเดียวกัน

นั่นคือ นักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านการศึกษาและการเข้าใจเด็ก กิจกรรมในชั้นเรียนและความสามารถในการวัดผลใกล้เคียงกัน ผลการฝึกสอนในด้านการจัดชั้นเรียนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ และนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในค่านี้นสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป.

สำหรับผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ในด้านวินัยและการปกครองชั้น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีผลการฝึกสอนในค่านี้นสูงกว่า
นักเรียนฝึกสอน ป.กศ.

ตาราง ๖. การวิฤตเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.
จำแนกตามหมวดใหญ่และโดยส่วนรวมทั้งหมด

ผลการฝึกสอนหมวด	ป.ป.			ป.กศ.			$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
	N_1	$\bar{X}_1$	S_1	N_2	$\bar{X}_2$	S_2		
๑. คุณลักษณะที่เหมาะสมของ ผู้ที่จะเป็นครู	๔๗	๓๖.๕๒	๘.๕๘	๔๗	๓๗.๑๒	๘.๐๕	.๓๒	๑.๐๓
๒. ความสามารถทางด้านการสอน	๔๗	๘๓.๕๑	๑๐.๙๓	๔๗	๘๔.๙๒	๙.๙๓	.๕๕	๒.๐๕*
๓. การให้เหตุผลเพื่อการตีความ	๔๗	๖๑.๐๐	๘.๑๒	๔๗	๖๒.๐๐	๘.๕๕	.๓๖	๑.๖๕
รวมทั้งสามหมวด	๔๗	๖๒๑.๒๖	๒๔.๘๘	๔๗	๖๒๓.๖๖	๒๓.๘๑	๒.๓๙	๑.๕๔

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

ผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดใหญ่ที่ ๑ และที่ ๓
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการฝึกสอนในหมวดใหญ่ที่ ๒ ของนักเรียน
ฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สำหรับผลการ
ฝึกสอนโดยส่วนรวมทั้งหมดของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ จากผลการวิจัยนี้แสดงว่านักเรียนฝึกสอนทั้งสองประเภทในกลุ่มตัวอย่างนี้มีความ
สามารถในการฝึกสอนโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีแนวโน้ม
ที่จะมีผลการฝึกสอนโดยส่วนรวมสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. สำหรับผลการฝึกสอนในหมวดใหญ่
ที่ ๒ ก็คือความสามารถทางด้านการสอนนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความสามารถทางทฤษฎีสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ส่วนผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มนี้ใกล้เคียงกัน ก็ไม่มีความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด

๓. การวิเคราะห์ผลในเรื่องสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนในหมวดใหญ่ ๓ หมวด ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผลการฝึกสอนระหว่างหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสัมพันธ์กันสูง จึงพิจารณาตารางต่อไปนี้

ตาราง ๗. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวด
ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

หมวด	ป.ป.			ป.กศ.		
	X	Y	Z	X	Y	Z
X	๑.๐๐	.๖๐	.๗๒	๑.๐๐	.๗๖	.๘๗
Y		๑.๐๐	.๗๑		๑.๐๐	.๘๕
Z			๑.๐๐			๑.๐๐
$\bar{X}$	๗๖.๕๒	๘๓.๕๑	๖๑.๐๐	๗๗.๑๒	๘๔.๕๒	๖๒.๐๐
S	๘.๕๘	๑๐.๔๗	๘.๑๒	๘.๐๕	๙.๔๗	๘.๕๕

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

ก. สหสัมพันธ์ระหว่างผลของคะแนนที่ได้เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู กับความสามารถทางด้านการสอน

ค่าสหสัมพันธ์ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. เท่ากับ .๖๐ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ในกลุ่มตัวอย่างนี้มีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสมของการเป็นครูสูงพอสมควร และมีผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถทางด้านการสอนสูงพอสมควร นั่นคือสหสัมพันธ์ระหว่างผลของคะแนนที่ได้เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู กับความสามารถทางด้านการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. อยู่ในระดับสูงพอสมควร

ค่าสหสัมพันธ์ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. เท่ากับ .๗๖ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ในกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนมากมีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูสูงและมีผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถในการสอนสูงด้วย สหสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู กับความสามารถทางด้านการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. อยู่ในระดับสูง

จะเห็นว่าสหสัมพันธ์ภายในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู และความสามารถทางด้านการสอน ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่า ป.ป.

ข. สหสัมพันธ์ระหว่างผลของคะแนนที่ได้เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูกับการใช้ทฤษฎีการศึกษา

นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๗๖ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ในกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนมากมีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูและการใช้ทฤษฎีการศึกษาระดับสูงพอสมควร นั่นคือ สหสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูกับการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. อยู่ในระดับสูงพอสมควร

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลของการฝึกสอน ๒ หมวดนี้ ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. เท่ากับ .๘๗ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู กับหมวดการใช้ทฤษฎีการศึกษาระดับสูง

นั่นคือ ผลการฝึกสอนทั้งสองหมวดนี้ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู
กับหมวดการไต่ถามผู้มีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป.

ก. สหสัมพันธ์ระหว่างหมวดความสามารถทางด้านการสอน กับหมวดการไต่ถามผู้มีการศึกษา

นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๗๑ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ในกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถทางด้านการสอนสูง และมีผลการฝึกสอนในหมวดการไต่ถามผู้มีการศึกษาสูงพอสมควร นั่นคือ ผลการฝึกสอนทั้ง ๒ หมวดนี้ของนักเรียน ป.ป. มีความสัมพันธ์กันสูงพอสมควร

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนหมวดความสามารถทางด้านการสอน และ
หมวดการไต่ถามผู้มีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีค่าเท่ากับ .๘๕ แสดงว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ในกลุ่มตัวอย่างนี้มีผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถทางด้านการสอนสูง
นั่นคือผลการฝึกสอนทั้ง ๒ หมวดนี้ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถทางด้านการสอน และหมวดการไต่ถามผู้มีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่า ป.ป.

๔. การวิเคราะห์ผลเพื่อเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการไต่ถามผู้มีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ไม่มีความแตกต่างกัน จึงพิจารณาตารางต่อไปนี้

ตาราง ๘. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสัมพันธระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวด
ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

สหสัมพันธ์ของผล การฝึกสอนระหว่างหมวด	ป.ป.			ป.กศ.			$Z_1' - Z_2'$	Z
	N_1	r_1	Z_1'	N_2	r_2	Z_2'		
X กับ Y	๔๒๗	.๖๐	.๖๔	๔๒๗	.๗๖	.๕๗	.๐๖๘	๕.๑๑**
X กับ Z	๔๒๗	.๗๒	.๕๑	๔๒๗	.๘๗	๑.๓๓	.๐๖๘	๖.๑๒**
Y กับ Z	๔๒๗	.๗๑	.๘๘	๔๒๗	.๘๕	๑.๒๖	.๐๖๘	๕.๕๐**

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

ก. สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู
กับหมวดความสามารถทางด้านการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กล่าวคือ นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนทั้ง
สองหมวดนี้ สัมพันธ์กันสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอน หมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู
กับหมวดการให้เหตุผลเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นั่นคือ นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในหมวดทั้งสองนี้
สัมพันธ์กันสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนหมวดความสามารถทางด้านการสอน กับหมวด
การให้เหตุผลเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .๐๑ นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้งสองหมวดนี้ของนักเรียนฝึกสอน
ป.กศ. สูงกว่า ป.ป. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการพิจารณาค่าสหสัมพันธ์จะพบว่า การถ่ายทอดระหว่างหมวดต่าง ๆ ที่ดำเนินการ
นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ได้รับการประเมินผลจากครูมีความสัมพันธ์กันและกันสูงกว่านักเรียน
ฝึกสอน ป.ป.

บทที่ ๕

บทขอ สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

บทขอ

กรมการฝึกหัดครูได้แก้ปัญหาคณาจารย์ระดับประถมศึกษา ป.กศ. มากขึ้น และเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถมสำหรับวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๐ เพิ่มอีกหลักสูตรหนึ่ง ใช้เวลาเรียน ๑ ปี ลักษณะของหลักสูตรทั้งสองนี้มีมาตรฐานทางวิชาชีพเท่าเทียมกัน กล่าวคือ เรียนวิชาการศึกษาในเนื้อหาวิชาชีพและความมุ่งหมายอย่างเดียวกัน แต่นักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. มีเวลาอบรมอยู่ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ๒ ปี และมีพื้นความรู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อันนี้ในการผลิตครูระดับใดก็ตาม คุณภาพทางการสอนของครูเป็นสิ่งที่ได้รับการเอาใจใส่เป็นอันดับแรก และประสบการณ์ในการฝึกสอนถือว่าเป็นการเตรียมตัวครูให้มีคุณภาพก็ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่าระหว่างนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งมีมาตรฐานทางวิชาชีพเท่าเทียมกัน แต่มีเวลาเรียนในหลักสูตร และพื้นความรู้ในวิชาสามัญต่างกัน, เมื่อออกฝึกสอนจะมีผลการสอนแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่อง "เปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒"

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ในด้านคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอนและการใช้ทฤษฎีการศึกษา
๒. เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในหมวดขอบ หมวดใหญ่ และโดยส่วนรวมทั้งหมด

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนระหว่างหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

๔. เพื่อเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนระหว่างหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

สมมติฐานในการค้นคว้า

๑. นักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสามารถในการฝึกสอนเป็นอย่างดีในหมวดต่าง ๆ กล่าวคือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษา

๒. ผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. โดยส่วนรวม ในหมวดใหญ่ และหมวดย่อยไม่แตกต่างกัน

๓. ผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวดคือ คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอนและการใช้ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีความสัมพันธ์กันสูง

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ไม่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอนระดับ ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ๒๐ ข้อ หมวดความสามารถทางด้านการสอน ๒๓ ข้อ หมวดการใช้ทฤษฎีการศึกษา ๑๓ ข้อ ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามมีค่า .๘๖

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงที่นิเทศการสอนทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. จากวิทยาลัยครู ๘ แห่ง จำนวน ๔๒๓ คน ที่ทำการวัดผลการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. ๔๒๓ คน และนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ๔๒๓ คน ปีการศึกษา ๒๕๑๒

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๒. ค่าวิกฤตเพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกสอนในหมวดย่อย ๆ หมวดใหญ่ และโดยส่วนรวมทั้งหมด
๓. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวด ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.
๔. ค่าวิกฤตเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนทั้ง ๓ หมวดของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ.

สรุปผล

จากการประเมินผลของอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง ปรากฏผลสรุปดังนี้

๑. นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางมาก
๒. นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษาสูงกว่าระดับปานกลางมาก

๓. ผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ความสามารถทางด้านการสอน และการใช้ทฤษฎีการศึกษานักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากกว่าของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ.

๔. เปรียบเทียบผลการฝึกสอนระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ในส่วนย่อยของหมวด คุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู ปรากฏว่ามีผลการฝึกสอนในด้านต่อไปนี้ไม่แตกต่างกัน คือ บุคลิกภาพในการเป็นครู มนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว ทักษะคติครองงานอาชีพ ผลการฝึกสอนในด้านบุคลิกภาพที่แสดงออกในห้องเรียน ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่า ป.ป. ผลการฝึกสอนในด้านลักษณะนิสัยในการทำงานของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. สูงกว่า ป.กศ. ทั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

ผลการฝึกสอนในส่วนย่อยของหมวดความสามารถทางด้านการสอน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ปรากฏว่า นักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านความรู้ทั่วไปและความรู้ในวิชาที่สอนไม่แตกต่างกัน นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีผลการสอนในด้านการเตรียมการสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ผลการฝึกสอนในด้านการสอนและวิธีสอน อุปกรณ์การสอนและการใช้อุปกรณ์ เสี่ยงและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ทั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

ผลการฝึกสอนในหมวดย่อยของหมวดการใช้ทฤษฎีการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ปรากฏว่าผลการฝึกสอนในด้านการศึกษาและเข้าใจเด็ก กิจกรรมในชั้นเรียน ความสามารถในการวัดผล ทั้งนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ใกล้เคียงกัน ผลการฝึกสอนในด้านการจัดชั้นเรียนของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ผลการฝึกสอนในด้านวินัยและการปกครองชั้น ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. สูงกว่า ป.กศ. ทั้งนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕. ผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู และการใช้ทฤษฎีการศึกษา ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ไม่แตกต่างกัน นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในหมวดความสามารถทางด้านการสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการฝึกสอนโดยรวมทั้งหมดของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองประเภท ใกล้เคียงกัน ก็มีความแตกต่างกันอย่างไม่ชัดเจน.

๖. สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครู กับหมวดความสามารถทางด้านการสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. อยู่ในระดับสูง ส่วนของ นักเรียนฝึกสอน ป.ป. อยู่ในระดับสูงพอสมควร และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑

๗. สหสัมพันธ์ระหว่าง ผลการฝึกสอนในหมวดคุณลักษณะที่เหมาะสมของผู้ที่จะเป็นครูกับหมวดการใช้ทฤษฎีการศึกษา ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. อยู่ในระดับสูง และของ นักเรียนฝึกสอน ป.ป. ก็มีสหสัมพันธ์ของผลการฝึกสอนทั้งสองหมวดนี้สูงด้วย แต่สหสัมพันธ์ของ ผลการฝึกสอนทั้งสองหมวดนี้ ของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๘. สหสัมพันธ์ระหว่างหมวดความสามารถทางด้านการสอน และหมวดการใช้ ทฤษฎีการศึกษาของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. และ ป.ป. อยู่ในระดับสูง และมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

อภิปรายผล

๑. ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการฝึกสอนในค่านบุคลิกภาพที่แสดงออกในห้องเรียน ของนักเรียนฝึกสอน ป.กศ. สูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลการฝึกสอน ในค่านนี้ของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ปรากฏผลวิจัยดังกล่าว อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการอบรมเพื่อเตรียมตัวเป็นครูในสถาบันฝึกหัดครูของนักเรียน ป.กศ. นานกว่า ป.ป. อันอาจมีส่วนสัมพันธ์หรือมีผลต่อบุคลิกภาพในการเป็นครู

๒. ผลการวิจัยปรากฏว่าผลการฝึกสอนในค่านลักษณะนิสัยในการทำงานของนักเรียน ฝึกสอน ป.ป. สูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผลการฝึกสอนในค่านนี้ ของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ปรากฏผลวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะ นักเรียน ฝึกสอน ป.ป. โดยเฉลี่ยมีอายุมากกว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ย่อมมีวุฒิภาวะสูงกว่า เป็นผลให้ เป็นผู้มีความรับผิดชอบ และรักษาเวลาในการทำงานได้ดีกว่านักเรียน ป.กศ.

๓. ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนฝึกสอน ป.ป. มีผลการฝึกสอนในด้านการเตรียม การสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.กศ. ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผลการฝึกสอนในด้านนี้ของนักเรียน ฝึกสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ปรากฏผลวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะ

๓.๑ ระยะเวลาที่ได้รับการอบรมในทางวิชาชีพขั้นต้นคือ ๒ ภาคเรียน ก่อนออก ฝึกสอนอาจทำให้นักเรียน ป.ป. ไม่มั่นใจในการสอนพอ จึงทำให้ต้องเตรียมการสอนมากกว่า นักเรียน ป.กศ. ซึ่งได้รับการอบรมวิชาชีพในช่วงระยะเวลาที่นานกว่า คือ ๕ ภาคเรียน ก่อนออกฝึกสอน

๓.๒ วุฒิการะของนักเรียน ป.ป. สูงกว่านักเรียน ป.กศ. ทำให้รู้สึกรับผิดชอบ ว่าต้องเตรียมการสอนอย่างถี่ถ้วน เขาสอนมากกว่านักเรียน ป.กศ.

๔. ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในด้านการสอน และวิธีสอน อุปกรณ์การสอนและการใช้อุปกรณ์ เสียงและความสามารถในการใช้ภาษาสูงกว่า นักเรียนฝึกสอน ป.ป. ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผลการฝึกสอนในหมวดย่อยเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน ปรากฏผลวิจัยดังกล่าวอาจเป็นเพราะ นักเรียน ป.กศ. มีความเข้าใจ และสามารถนำหลัก ทฤษฎีทางวิชาการศึกษาไปปฏิบัติได้เหมาะสมว่านักเรียน ป.ป. อีกประการหนึ่ง ในขณะที่อยู่ ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ๒ ปี นักเรียน ป.กศ. ได้รับการฝึกอบรมในด้านบุคลิกภาพที่จำเป็น บางอย่างของผู้ที่จะเป็นครู ได้แก่ การรายงาน การอภิปราย และอื่น ๆ ตลอดเวลา เมื่อ ออกฝึกสอนจึงสามารถเลือกใช้วิธีสอนและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมแก่การสอนมากกว่านักเรียน ป.ป. ซึ่งไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนในสถานศึกษาฝึกหัดครู ช่วงระยะเวลาเพียง ๒ ภาคเรียนที่ได้รับการ ฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกหัดครูทำให้นำไปใช้ในการสอนไม่ได้มากนัก

๕. ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนฝึกสอน ป.กศ. มีผลการฝึกสอนในหมวดใหญ่คือ หมวดความสามารถทางด้านการสอนสูงกว่านักเรียนฝึกสอน ป.ป. ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลการ ฝึกสอนในหมวดนี้ของนักเรียนฝึกสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ปรากฏผลวิจัยดังกล่าวอาจเป็น เพราะ นักเรียน ป.กศ. ได้เรียนวิชาการศึกษาค้นคว้าตั้งแต่เริ่มแรกและต่อเนื่องกันเรื่อยมา ๕ ภาคเรียน วิชาที่จัดให้เรียนไม่อัดกันแน่น เป็นผลให้ได้รับการฝึกฝนอบรมในด้านประสบการณ์และการเตรียมตัว เป็นครูมากกว่านักเรียน ป.ป. ซึ่งต้องเรียนวิชาการศึกษาให้จบภายใน ๒ ภาคเรียน จึงมีเวลา

ในการฝึกฝนอบรมและได้รับประสบการณ์ในการเตรียมเป็นครูน้อยกว่านักเรียน ป.กศ. ดังนั้นเมื่อออกไปปฏิบัติการสอน นักเรียน ป.กศ. จึงมีความสามารถทางด้านการสอนสูงกว่านักเรียน ป.ป. ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของคุเปอร์และเอลสเบรี^๙ ซึ่ง ฮัลลิเวลล์^๑ นำมารวบรวมไว้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรฝึกหัดครูซึ่งจัดการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาการศึกษา ๒ แบบ พวกหนึ่งให้เรียนวิชาการศึกษาตลอดระยะเวลา ๔ ปี อีกกลุ่มหนึ่งจัดรายวิชาการศึกษารวมไว้ให้เรียนใน ๒ ปีหลัง ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ได้เรียนวิชาการศึกษาในระยะเวลา ๔ ปี จะมีประสิทธิภาพในการสอนสูงกว่าครูจากวิทยาลัยเดียวกัน แต่เรียนวิชาการศึกษาในระยะเวลา ๒ ปีหลัง

ข้อเสนอแนะ

- ก. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยในเรื่องทำนองเดียวกันนี้
 ๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้แทนคณบดีของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. จากวิทยาลัยครูเพชรบุรีเพียงแห่งเดียว การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครูแห่งอื่น ๆ ควบ ซึ่งจะเป็นผลให้แบบสอบถามเชื่อถือได้มากขึ้น
 ๒. ควรดำเนินการทดลองแบบสอบถาม ๒ ครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าแบบสอบถามที่ใช้มีอำนาจการจำแนกและความเชื่อถือได้ เพื่อจะปรับปรุงให้ได้แบบสอบถามที่ดี
 ๓. การเปลี่ยนแปลงวิธีการให้นำหนักลำดับคุณภาพของแบบสอบถามแต่ละข้อเสียใหม่ เพื่อให้ง่ายและสะดวกแก่การวิจัยมากขึ้น
 ๔. เพื่อความสะดวกในการตอบข้อมูล ในแบบสอบถามไม่จำเป็นจะต้องมีผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. อยู่ในฉบับเดียวกัน ควรทำแยกกันได้ อาจทำให้โคขอมผู้ศึกษา

^๑ Halliwell, Joseph W., op. cit. p. 185.

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการคนควาต่อไป

๑. ควรหาสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู ความรู้ทางวิชาชีพ และความสามารถในการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ.
๒. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จในการเป็นครูของครูที่จบจากหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ.
๓. ควรเปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. ที่ฝึกสอนในรายวิชาเดียวกัน
๔. ควรเปรียบเทียบผลการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ในระดับ ป.กศ. สูง ของนักเรียนฝึกหัดครูที่มาจากหลักสูตร ป.ป. และ ป.กศ. ซึ่งเรียนเหมือนกัน.

บรรณานุกรม

จัก ฤทธิ์ไทสง การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาที่มีต่อ
การฝึกสอน ตามโครงการฝึกหัดครูชนบท ปริทัศน์นิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๐๘, ๑๕๓ หน้า.

บุญถิ่น อัครถาวร การสำรวจผู้นำของชนชนเพื่อกำลังอำนาจและความมั่นคงของชาติ โครงการ
พัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๘, ๑๒๗ หน้า.

เพ็ญศรี ชีระวรภาพฤษ "เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาการศึกษา ของนักเรียนฝึกหัดครูหลักสูตร
ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปริทัศน์นิพนธ์
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๓๘ หน้า.

มัทธนา ปิยะมาดา "การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" ปริทัศน์นิพนธ์
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๓๓ หน้า.

ละออ การณะวนิช สภาพการฝึกสอนของนิสิตสาขาประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ภาคกลาง ปีการศึกษา ๒๕๑๑
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๘๖ หน้า.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ ๒๕๐๘,
๔๐ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๐๘ โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๐๘, ๓๑ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม
สำหรับครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๐ โรงพิมพ์การศาสนา
๒๕๑๐, ๗๖ หน้า.

ศึกษานิกร, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู เรื่องนารูของกรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา
๒๕๑๒, ๓๖ หน้า.

ศึกษานิกร, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู เรื่องนารูของกรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา
๒๕๑๑, ๓๖ หน้า.

ศึกษานิกร, กระทรวง, กรมการฝึกหัดครู สรุปผลงานโดยสังเขปครบรอบ ๑๕ ปี ของ
กรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๒, ๒๐ หน้า.

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการ
วิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๐๒ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๔,
๓๔๔ หน้า.

สารโรธ บัณฑิต "สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย"
การวางแผนการศึกษา กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์
คุรุสภา ๒๕๐๒, ๒๔๓ หน้า.

สุกิจ เหลาสุทร วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย
๒๕๐๓, ๑๒๔ หน้า.

Burton, William Henry, Supervised A Social Process, Appleton - Century
Crofts, New York, 1955, 715 pp.

Crow, Lester D., and Crow Alice, The Student Teacher in the Elementary
School, David MCKay Company, Inc., New York 1965, 460 pp.

Dove, Pearlie C., "A Study of Relationship of Certain Criteria and
Success in Student Teaching Program at Clark College"
Dissertation Abstracts, 20 : 4082, 1960.

Edward, Allen L., Experimental Design in Psychological Research,
Rinehart & Company, Inc., 1954, 446 pp.

Edward, Allen L., Techniques of Attitude Scale Construction, Appleton
Century Crofts, Inc., New York, 1957, 256 pp.

- Freund, John E., Modern Elementary Statistics, Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1967, 432 pp.
- Glenon, Vincent J., The Road Ahead in Teacher Education, Syracuse University Press, 1957, 56 pp.
- Garett, Henry E., Elementary Statistics, David Makay Company, Inc., New York, 1962, 198 pp.
- Halliwell, Joseph W., "A Review of the Research Comparing the Teaching Effectiveness of Elementary School Prepared in Intensive Teacher Training Programs and in Regular Undergraduate Programs," The Journal of Teacher Education, 15 : 180 - 191 June, 1964.
- Henjum, Arnold, "A Study of the Significance of Student Teachers Personality Characteristics," The Journal of Teacher Education, 2 : 143 - 147 Summer, 1969.
- Kimmel, Panze Butter, "Characteristics of Student Teachers as Correlate of Success in Student Teaching," Dissertation Abstracts, 10 : 5765 - 5766, April, 1965.
- McMahon, Clara F., "Proposals for Preparation Past and Present," The Journal of Teacher Education, 17 : 63 March, 1963.
- Mead, Arthur Raymond, Supervised Student Teaching, Richmond, Johnson Publishing Co., 1930, 891 pp.
- Michelis, and Grim, The Student Teacher in the Elementary School, Prentice - Hall, Inc., New York, 1955, 433 pp.
- Murphy, James Patrick, "A Comparison of Two Programs for the Preparation of Elementary Teachers at the University of Wisconsin - Milwaukee," Dissertation Abstracts, 29 : 3023 March, 1969.
- Ort, Vergil K., "A Study of Some Techniques Used for Predicting the Success of Teachers," The Journal of Teacher Education, 15 : 67 - 70 March, 1964.
- Furpel, David E., "Student Teaching" The Journal of Teacher Education, 13 : 20 - 24 Springs, 1967.
- Rhodes Fred G., and Dorothy R. Peckham, "Evaluative Reports on Student Teaching," The Journal of Teacher Education, 6 : 520 - 523,
- Sleeper, William R., and Harold E. Telfer, "Evaluation, The Heart of Student Teaching," The Journal of Teacher Education, 6 : 71 - 74, March, 1960.

Stratemeyer, Florence B., and Lindsey, Margaret, Working with Student Teachers, Bureau of Publications, Teachers College, Columbia University, 1958, 502 pp.

Wilson, Donald E., "A Survey of Evaluation Instruments and Procedures Used in California Teacher Training Institutions During The Directed Teaching Experience," Journal of Educational Research, 68 : 649- 657, May. 1955.

ตาราง ๕. จำนวนการจำแนกกลุ่มคะแนนสูง และคะแนนต่ำของแบบสอบถาม

ข้อที่	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	$S_{\bar{X}_H}^2 - \bar{X}_L$	t
๑	๔.๕๖	.๒๑	๔.๐๐	.๔๔	.๑๙	๒.๙๔
๒	๔.๕๐	.๐๒	๓.๙๔	.๔๒	.๑๕	๓.๕๘
๓	๔.๕๐	.๐๒	๓.๕๐	.๓๕	.๒๑	๔.๘๓
๔	๔.๑๓	.๕๓	๓.๓๓	.๕๘	.๒๔	๓.๓๘
๕	๔.๒๒	.๓๐	๓.๑๑	.๒๑	.๑๓	๒.๕๘
๖	๔.๔๔	.๒๙	๒.๘๘	.๔๘	.๒๐	๓.๕๕
๗	๔.๑๑	.๓๓	๓.๑๑	.๓๓	.๑๙	๕.๒๒
๘	๔.๓๙	.๙๐	๒.๘๓	.๙๓	.๓๑	๔.๘๙
๙	๔.๔๔	.๘๓	๓.๑๑	.๓๓	.๒๙	๔.๖๖
๑๐	๔.๐๐	.๓๓	๒.๓๒	.๓๓	.๑๙	๒.๖๙
๑๑	๔.๓๓	.๓๓	๒.๙๔	.๕๓	.๒๒	๒.๒๑
๑๒	๔.๓๙	.๕๕	๒.๙๔	.๕๓	.๒๓	๒.๒๒
๑๓	๔.๑๓	.๖๔	๓.๑๓	.๔๑	.๒๔	๔.๑๓
๑๔	๔.๕๖	.๔๑	๒.๘๙	.๖๕	.๒๔	๒.๘๘
๑๕	๔.๐๐	.๕๕	๒.๓๙	.๓๔	.๒๒	๓.๒๓
๑๖	๔.๖๓	.๒๘	๓.๔๔	.๓๙	.๑๙	๒.๓๖
๑๗	๔.๔๔	.๒๙	๓.๒๘	.๕๒	.๒๑	๕.๖๖
๑๘	๔.๑๑	.๓๓	๒.๓๒	.๔๔	.๒๐	๒.๓๒
๑๙	๔.๑๑	.๕๕	๒.๘๓	.๓๘	.๒๒	๕.๖๓
๒๐	๔.๓๙	.๖๓	๒.๓๘	.๖๐	.๒๖	๒.๐๖
๒๑	๔.๔๔	.๘๓	๒.๙๔	.๐๓	.๒๑	๒.๘๖
๒๒	๔.๒๘	.๔๙	๒.๓๘	.๘๒	.๒๖	๕.๕๕

ตาราง ๕. (ต่อ)

ข้อ ลำดับ	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	$S_{\bar{X}_H - \bar{X}_L}$	t
๒๓	๔.๒๕	.๔๔	๒.๗๕	.๑๕	.๑๔	๗.๕๖
๒๔	๔.๓๓	.๓๓	๒.๗๕	.๒๓	.๑๔	๘.๒๑
๒๕	๔.๓๔	.๒๓	๒.๖๗	.๔๓	.๑๔	๘.๕๕
๒๖	๔.๒๕	.๔๐	๓.๔๔	.๓๔	.๒๑	๔.๐๐
๒๗	๔.๓๔	.๔๓	๒.๕๐	.๕๒	.๒๕	๖.๘๐
๒๘	๔.๐๖	.๔๖	๒.๓๔	.๒๓	.๑๔	๘.๕๓
๒๙	๔.๑๗	.๓๓	๒.๔๔	.๔๔	.๒๐	๘.๓๓
๓๐	๔.๐๖	.๒๔	๒.๘๔	.๐๕	.๑๔	๘.๖๔
๓๑	๔.๑๗	.๑๑	๓.๐๖	.๔๗	.๑๘	๖.๑๘
๓๒	๔.๐๐	.๓๓	๒.๗๒	.๓๗	.๒๔	๕.๑๗
๓๓	๔.๑๗	.๔๔	๒.๕๕	.๖๑	.๒๔	๖.๗๐
๓๔	๔.๑๗	.๒๒	๒.๗๕	.๓๘	.๑๘	๗.๖๑
๓๕	๔.๑๑	.๔๔	๒.๖๗	.๓๑	.๒๐	๗.๐๕
๓๖	๔.๓๓	.๓๖	๒.๘๔	.๖๕	.๒๔	๖.๐๗
๓๗	๔.๐๐	.๓๓	๒.๖๐	.๔๔	.๒๑	๖.๗๗
๓๘	๔.๒๕	.๑๘	๒.๖๑	.๕๘	.๒๐	๘.๑๓
๓๙	๔.๒๒	.๓๐	๒.๒๕	.๕๒	.๒๒	๕.๐๕
๔๐	๔.๒๒	.๓๐	๒.๗๒	.๖๖	.๒๔	๖.๓๖
๔๑	๔.๐๕	.๓๔	๒.๖๗	.๖๕	.๒๓	๕.๕๕
๔๒	๔.๕๖	.๒๑	๓.๒๕	.๓๔	.๒๓	๕.๕๗
๔๓	๔.๒๒	.๓๐	๓.๒๒	.๕๒	.๒๑	๔.๖๘
๔๔	๔.๓๓	.๓๖	๓.๑๑	.๕๕	.๒๒	๕.๖๒

ဇယား ၄. (တစ်)

စဉ် နံပါတ်	$\bar{X}_H$	S_H^2	$\bar{X}_L$	S_L^2	$S_{\bar{X}_H - \bar{X}_L}$	t
၄၆	၄.၆၀	.၈၁	၈.၅၈	.၈၄	.၁၁	၆.၀၄
၄၇	၄.၆၁	.၈၁	၈.၆၁	.၈၄	.၁၁	၆.၀၄
၄၈	၄.၀၆	.၆၁	၈.၆၄	.၁၁	.၁၁	၆.၀၄
၄၉	၄.၆၁	.၆၀	၈.၆၈	.၁၆	.၁၁	၆.၀၄
၅၀	၄.၆၄	.၆၄	၈.၆၈	.၆၈	.၈၁	၆.၀၄
၅၁	၄.၀၀	.၆၄	၈.၁၁	.၆၀	.၁၁	၆.၀၄
၅၂	၈.၆၈	.၆၁	၈.၆၄	၁.၀၆	.၁၁	၆.၀၄
၅၃	၄.၁၁	.၆၆	၈.၆၈	.၆၁	.၁၁	၆.၀၄
၅၄	၈.၆၈	.၈၁	၈.၆၈	၁.၀၆	.၁၁	၈.၆၆
၅၅	၈.၆၈	.၆၁	၈.၁၁	.၈၁	.၁၁	၆.၁၆
၅၆	၄.၆၁	.၈၁	၈.၀၀	.၆၈	.၁၁	၆.၀၄
၅၇	၄.၁၁	.၁၁	၈.၆၄	.၆၁	.၁၁	၆.၀၆
၅၈	၄.၆၄	.၁၁	၈.၆၈	.၆၁	.၁၁	၆.၀၆
၅၉	၄.၀၀	.၈၈	၈.၆၁	.၆၄	.၁၁	၆.၁၆
၆၀	၄.၈၈	.၁၈	၈.၀၀	၈.၆၄	.၈၈	၆.၁၈
၆၁	၄.၁၁	.၁၁	၈.၆၈	.၀၆	.၁၁	၁၀.၆၆

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

เรียน ท่านอาจารย์นิเทศและคุณครูพี่เลี้ยง ที่เคารพ

ควบักินจะหาปริญญานิพนธ์ เรื่อง "เปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ. ในสถานศึกษาฝึกหัดครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒" ซึ่งในการศึกษาเรื่องนี้จำต้องอาศัยขอเท็จจริงจากท่าน ผลงานวิจัยจะมีค่าเพียงใดขึ้นอยู่กับความเที่ยงตรงและความบริสุทธิ์ใจที่ท่านตอบแบบสอบถาม งานนี้จะสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาก็ด้วยความร่วมมือของท่าน ดังนั้นดิฉันจึงขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามที่แนบมากับจดหมายนี้ด้วยความรอบคอบและตามความเป็นจริง

อนึ่งคำตอบนี้ไม่เกี่ยวกับคะแนนฝึกสอนที่นักเรียนจะได้รับ ดิฉันจะถือเป็นความลับและจะนำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเท่านั้น หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากท่านอาจารย์และคุณครูพี่เลี้ยงเป็นอย่างดี ดิฉันขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พริ้งเพ็ญ งาม

(น.ส.นันธิยา ชุมธลา)

นิสิตปริญญาโทวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เปรียบเทียบผลการฝึกสอนของนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ.

ประจำปีการศึกษา 2512

ก. กรุณาชี้แจงข้อความที่ไม่ต้องการออก และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ครูพี่เลี้ยง

อาจารย์นิเทศก์

เพศ ชาย

หญิง

ชื่อสถานศึกษาที่สอนอยู่ในปัจจุบัน _____

ชื่อนักเรียนฝึกสอน ป.ป. และ ป.กศ. ปีการศึกษา 2512 ที่ท่านนิเทศการสอน

นักเรียน ป.ป. ชื่อ _____ นามสกุล _____

นักเรียน ป.กศ. ชื่อ _____ นามสกุล _____

จำนวนครั้งที่ท่านทำการนิเทศการสอน _____ ครั้ง (โดยประมาณ)

ข. คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดผลการฝึกสอนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนฝึกหัดครู ป.ป. และ ป.กศ. ประจำปีการศึกษา 2512 โดยแบ่งสิ่งที่ต้องการวัดออกเป็น 3 หมวดใหญ่ๆ มีข้อความรวมทั้งหมด 60 ข้อ และจัดระดับของผลการฝึกสอนไว้เป็น 5 ระดับ จาก ระดับที่มีคุณภาพสูงสุดจนถึงต่ำสุด คือ ดีเยี่ยม ดี ปานกลาง อ่อน และ อ่อนมาก ขอให้ท่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้อนักเรียนฝึกสอนที่ท่านนิเทศการสอนนั้นทั้งที่เป็นนักเรียน ป.ป. และ ป.กศ. แสดงผลการสอนออกมาให้เห็นควรจัดอยู่ในคุณภาพอันดับใดเมื่อเปรียบเทียบกัน แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้นๆ

รายการวัดผลการฝึกสอน

รู้ เข้าใจ	ปานกลาง	พอ	อ่อน	รู้ เข้าใจ	ปานกลาง	พอ	อ่อน
---------------	---------	----	------	---------------	---------	----	------

ง. มนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว

(13) สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน คือปฏิบัติตนให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบของโรงเรียน

(14) มีความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์ในเทศก์, ครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งเพื่อนนักเรียนฝึกสอนด้วยกัน

(15) สามารถติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนได้อย่างราบรื่น รวมทั้งมีส่วนช่วยเหลือในกิจกรรมของชุมชนเสมอ

(16) สามารถเข้ากับเด็กนักเรียนได้ดี

จ. ลักษณะนิสัยในการทำงาน

(17) มีความรับผิดชอบในงานทุกอย่างที่ทำ

(18) มีความมานะ อดทน และขยันขันแข็งในการทำงาน

(19) ทำงานทุกอย่างโดยมีการเตรียมแผนงานอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่ความมุ่งหมายตลอดจนถึงการประเมินผลงาน

(20) ปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำวันโดยสม่ำเสมอ และรักษาเวลาโดยเคร่งครัด

2. ความสามารถทางด้านการสอน

ก. ความรู้ทั่วไปและความรู้ในวิชาที่สอน

(21) มีความรู้และสนใจในข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันของโลก

(22) มีความรู้ถูกต้องแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน

รายการวัดผลการฝึกสอน	ผู้เรียน					ผู้สอน				
	ดีเยี่ยม	ดี	ปานกลาง	พอ	อ่อนมาก	ดีเยี่ยม	ดี	ปานกลาง	พอ	อ่อนมาก
(34) ใ้เครื่องประกอบการสอนเพื่อเพิ่มความเข้าใจของนักเรียน										
(35) ดำเนินการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนด้วย										
(36) ดำเนินการสอนโดยเน้นถึงการนำไปใช้ มีการยกตัวอย่างประกอบ สาธิตใหญ่ หรือโยงให้เห็นความสัมพันธ์ของหลักเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในวิถีประจำวัน										
ง. <u>อุปกรณ์การสอนและการใช้อุปกรณ์</u>										
(37) สามารถใช้วัสดุประกอบการสอนชนิดต่างๆได้ดี										
(38) รู้จักประดิษฐ์อุปกรณ์การสอนอย่างง่ายๆขึ้นใช้เอง และพยายามใช้แหล่งวัสดุรวมทั้งแหล่งวิชาในชุมชนนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอน										
(39) จัดหาและทำอุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับชั้นเรียน และวัยของเด็ก										
(40) จัดหาและใช้อุปกรณ์ตรงตามเนื้อเรื่องที่สอน										
จ. <u>เสียงและความสามารถในการใช้ภาษา</u>										
(41) เสียงพูดชัดเจน ไต่ยืนทั่วทั้งชั้น และออกเสียงถูกต้อง										
(42) มีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมายได้ดี ถูกต้องและเหมาะสมทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน										
(43) มีความสามารถในการใช้ภาษาอธิบายบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจได้ดี										

ประวัติของผู้เขียน

นันทิยา ชุมชลา เกิดวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่อำเภอคลองสาน
จังหวัดธนบุรี มีประวัติการศึกษาโดยย่อดังนี้

พ.ศ. ๒๕๐๒ มัธยมศึกษา – โรงเรียนสตรีวิทย์ศึกษา จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๕๐๕ ป.กศ.สูง – วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๕๐๗ ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะชีววิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร

พ.ศ. ๒๕๑๓ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ปัจจุบันรับราชการที่วิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี.